

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการศึกษา
และนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ACADEMIC ADMINISTRATION OF THE SPORT SCHOOLS UNDER
THE OFFICE OF SPORTS AND RECREATION DEVELOPMENT,
MINISTRY OF TOURISM AND SPORTS

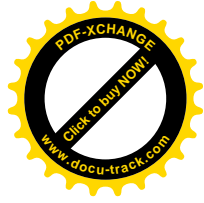
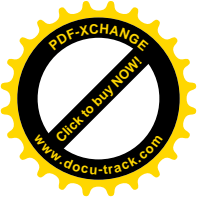
นางสาววาสนา วัฒโน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย

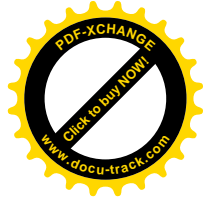
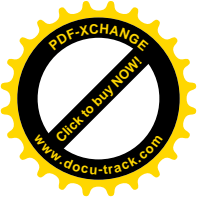
ปีการศึกษา 2549

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการศึกษา
และนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ACADEMIC ADMINISTRATION OF THE SPORT SCHOOLS UNDER
THE OFFICE OF SPORTS AND RECREATION DEVELOPMENT,
MINISTRY OF TOURISM AND SPORTS

โดย
นางสาววาสนา วัฒนาโท

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
ปีการศึกษา 2549

กิตติกรรมประกาศ

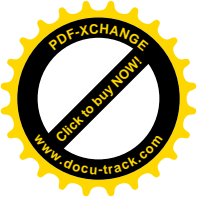
การทำวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำเร็จได้ด้วยดี ก็ด้วยความอนุเคราะห์จาก ดร.เฉลิมชัย มนูเสวต (ประธานกรรมการ) รศ.ดร.นรา สมประสงค์ (กรรมการ) รศ.ดร.กล้า ทองขาว (กรรมการ) และ รศ. หวน พิณรุฬพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้กรุณาสละเวลาให้คำปรึกษา ชี้แจง แนะนำ และแก้ไขข้อผิดพลาดบกพร่องให้ถูกต้องเหมาะสม ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้าหมวด และ อาจารย์ผู้สอน ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานวิจัยทุก ๆ ท่าน

คุณค่าประโยชน์ที่พึงมีจากการศึกษาค้นคว้านี้ ผู้วิจัยขอมอบให้กับ พระคุณของคุณพ่อ จ.ศ.อ. เสน่ห์ ช่างทอง และคุณแม่ พรรณี ช่างทอง ที่อบรมเลี้ยงดู สั่งสอน วางรากฐานการศึกษาและการกีฬา, นายอภิเดช วินาโท, นางสาวธีรนนท์ ช่างทอง, นายพันธ์เทพ ช่างทอง และญาติพี่น้องที่คอยให้กำลังใจมาโดยตลอด ตลอดจนบูรพาจารย์ และผู้มีพระคุณที่ให้การอบรมสั่งสอน ให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในปัจจุบัน และเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานในอนาคต

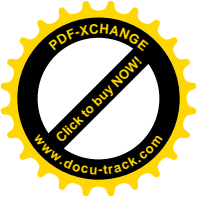
ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรับคำติชม อันมีค่าต่อการทำวิจัยในครั้งนี้

นางสาววาสนา วินาโท

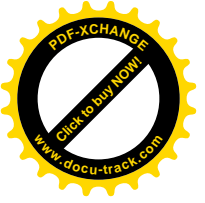
สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 การบริหารสถานศึกษา.....	7
2.2 การบริหารของโรงเรียนกีฬา.....	9
2.3 การบริหารงานวิชาการตามการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เป็นนิติบุคคลของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546.....	11
2.3.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา.....	12
2.3.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้.....	22
2.3.3 การวัดผล และประเมินผล.....	32
2.3.4 การประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา.....	34
2.3.5 การนิเทศภายใน.....	38
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	46

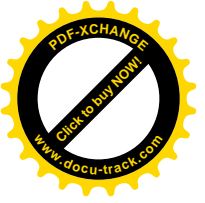
สารบัญ

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	50
3.1 ประชากรที่ทำการศึกษา.....	50
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	52
3.4 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้วัด.....	53
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	53
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
4.3 ผลการวิเคราะห์.....	55
ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	55
ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนกีฬา.....	56
ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนกีฬา จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน.....	62
ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนกีฬา จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน.....	69
ตอนที่ 5 ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนกีฬา.....	77
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	80
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	81
5.2 อภิปรายผล.....	88
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	90
ภาคผนวก.....	92
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	93
ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	100
บรรณานุกรม.....	103
ประวัติผู้วิจัย.....	106

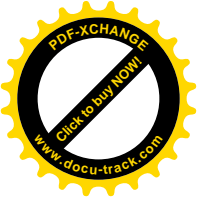

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน.....	55
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติ.....	55
ตารางที่ 4.3 แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในแต่ละด้าน.....	56
ตารางที่ 4.4 แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา.....	57
ตารางที่ 4.5 แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้.....	58
ตารางที่ 4.6 แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการวัดผล และประเมินผล.....	59
ตารางที่ 4.7 แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา.....	60
ตารางที่ 4.8 แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านนิเทศภายใน.....	61
ตารางที่ 4.9 แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในแต่ละด้าน จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน.....	62
ตารางที่ 4.10 แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน..	63
ตารางที่ 4.11 แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน.....	64
ตารางที่ 4.12 แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน.....	65
ตารางที่ 4.13 แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน.....	66

ตารางที่ 4.14 แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการนิเทศภายใน จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน.....	68
ตารางที่ 4.15 แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในแต่ละด้าน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน.....	69
ตารางที่ 4.16 แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงาน.....	71
ตารางที่ 4.17 แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ จำแนกตามประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงาน.....	72
ตารางที่ 4.18 แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน....	74
ตารางที่ 4.19 แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา จำแนกตาม ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน.....	75
ตารางที่ 4.20 แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการนิเทศภายใน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน.....	76
ตารางที่ 4.21 แสดงปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการพัฒนาหลักสูตร.....	77
ตารางที่ 4.22 แสดงปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้.....	78
ตารางที่ 4.23 แสดงปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการวัดผลและประเมินผล.....	78
ตารางที่ 4.24 แสดงปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา.....	79
ตารางที่ 4.25 แสดงปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการนิเทศภายใน.....	79

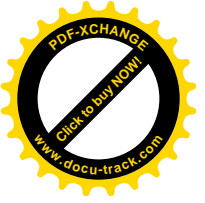

สารบัญภาพประกอบ

ภาพ

หน้า

1 กรอบแนวคิดของการศึกษา.....	6
------------------------------	---

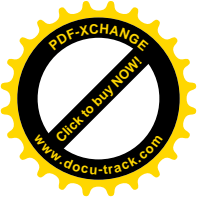
บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ในสังคม เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมทางสังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542, หน้า 2) ตั้งแต่การวางรากฐาน พัฒนาการของชีวิตตั้งแต่แรกเกิดการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่างๆ ที่จะดำรงชีพและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง รวมเป็นพลังสร้างสรรค์ การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542, หน้า 6) หรือเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักของการพัฒนาคุณภาพคน ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545-2549 กล่าวว่า “เพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ สุขภาพแข็งแรง คิดเป็น ทำเป็น มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีวิถีคิดอย่างมีเหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย ซื่อสัตย์สุจริต และรับผิดชอบต่อส่วนรวม รวมทั้งสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาผสมผสานให้เกิดความสมดุลในการยกระดับคุณภาพชีวิต” ดังนั้น เป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพคน คือ ให้ประชาชนมีการศึกษา โดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 9 ปีในปี พ.ศ. 2544

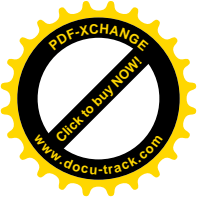
การจัดการศึกษาของชาติเป็นหน้าที่โดยตรงของรัฐที่จะต้องจัดการและบริหารการศึกษาให้ดีและมีประสิทธิภาพ เพราะการศึกษามีส่วนสัมพันธ์ต่อการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคนให้มีความรู้ ความสามารถ ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นกุญแจสำคัญในการเปิดประตูไปสู่การพัฒนาประเทศ (ศรีประภา นาคะศักดิ์เสวี, 2544, หน้า 2) โดยเฉพาะการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็นการศึกษาที่มีความสำคัญ เพราะเป็นการผลิตบุคลากรระดับกลางเพื่อการพัฒนาประเทศ ซึ่งแนวทางการจัดการศึกษาของกรมสามัญศึกษามีหน้าที่รับผิดชอบต่อการจัดการศึกษา กล่าวว่า “เพื่อพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ

และส่งผลให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายความเป็นเลิศทางการศึกษาในปี พ.ศ. 2550 โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้การศึกษาเป็นกลไกในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจมีลักษณะนิสัยและทักษะความสามารถที่เหมาะสมต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพในอนาคต รวมทั้งสามารถร่วมมือกันในการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าให้กับท้องถิ่นและประเทศชาติได้อย่างเหมาะสม มั่นคง และยั่งยืน” แต่ปัญหาคุณภาพการจัดการศึกษาของประเทศไทยยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสำนักงานทดสอบทางการศึกษา ที่ได้ทำการศึกษารายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2543 ในเขตกรุงเทพมหานคร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 55.91, 43.63, 37.89 และ 46.58 ตามลำดับ การที่จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและมีคุณลักษณะที่ประเทศชาติต้องการนั้น เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการโดยตรง เพราะงานวิชาการเกี่ยวกับการเรียนการสอน การใช้สื่อและอุปกรณ์การสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และการวัดผลประเมินผล

โรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา เป็นสถานศึกษาอีกรูปแบบหนึ่งของการจัดการศึกษาเพื่อรองรับการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา ได้ฝึกหัดหรือพัฒนาทักษะด้านการศึกษาให้มีความชำนาญ ควบคู่กับการศึกษาวิชาสามัญตามหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ โดยหลักการ การจัดตั้งโรงเรียนกีฬา เป็นการกระจายทางการศึกษา เพื่อให้เด็กและเยาวชนที่มีความถนัด และความสามารถพิเศษทางการกีฬา ให้มีโอกาสได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอัจฉริยภาพแห่งตน ให้ถึงขีดสุดไปพร้อมกับการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา แต่ในสภาพความเป็นจริงนั้น โรงเรียนกีฬาอาจให้ความสำคัญต่อการบริหารงานทางการศึกษาน้อยกว่าโรงเรียนทั่วไป ที่สังกัดกรมสามัญ หรือกระทรวงศึกษาธิการ เพราะจะเน้นทางการกีฬาเป็นสำคัญ จึงอาจทำให้การบริหารงานวิชาการไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ซึ่งอาจทำให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในวิชาสามัญผู้โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาทั่วไป และอาจจะส่งผลต่อผลการเรียนของนักเรียนก็เป็นได้

จากสภาพและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา เพื่อนำผลการศึกษาวิจัยไปเป็นข้อมูลในการปรับปรุง แก้ไข วางแผน และพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษานี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งมุ่งศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตามขอบข่ายและภารกิจการบริหารจัดการศึกษาด้านการบริหารงานวิชาการ จากคู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคลของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ใน 12 ด้าน แต่ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาการบริหารงานวิชาการเพียง 5 ด้าน เพื่อให้สอดคล้องกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา คือ

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. ด้านการวัดผล และประเมินผล
4. ด้านการประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา
5. ด้านการนิเทศศึกษาภายใน

1.3.2 ขอบเขตด้านประชากร

1.3.2.1 ผู้บริหาร

- ผู้อำนวยการ จำนวน 11 คน
- ผู้ช่วยผู้อำนวยการ จำนวน 16 คน
- หัวหน้าหมวดวิชา จำนวน 23 คน

1.3.2.2 อาจารย์ผู้สอน จำนวน 153 คน

1.3.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่

- ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
- ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน

ตัวแปรตาม คือ การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ได้แก่

- ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- ด้านการวัดผล และ ประเมินผล
- ด้านการประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา
- ด้านการนิเทศภายใน

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้บริหาร โรงเรียนได้ทราบถึงบทบาทการบริหารงานวิชาการ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

2. ผู้บริหาร โรงเรียนสามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปเป็นแนวทางในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

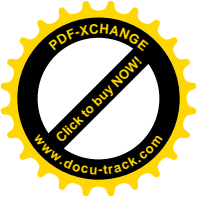
3. ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาได้

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้ความหมายของคำ หรือข้อความที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นที่เข้าใจตรงกันจึงกำหนดความหมายของคำและข้อความที่ใช้ดังนี้

การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา หมายถึง การจัดการผสมผสานทรัพยากรและกิจกรรมทางการศึกษาเพื่อให้เกิดการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนในโรงเรียนกีฬาให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ประกอบด้วย

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การจัดทำแผนการเรียนรู้โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมและยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้านเวลา สาระการเรียนรู้และผู้เรียน

3. การวัดผลและประเมินผล หมายถึง การกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลของสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูประเมินผลตามสภาพจริง มีการเทียบโอนความรู้ทักษะประสบการณ์และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

4. การประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา หมายถึง การกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลและรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

5. การนิเทศการภายใน หมายถึง การจัดระบบการนิเทศงานวิชาการ และการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา ดำเนินการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอน ในรูปแบบที่หลากหลาย และเหมาะสมกับสถานศึกษา ประเมินผลจัดระบบ และกระบวนการนิเทศการศึกษาในสถานศึกษา พัฒนาระบบและกระบวนการนิเทศ งานวิชาการและการเรียนการสอนในสถานศึกษา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประสบการณ์การจัดระบบการศึกษาในสถานศึกษากับสถานศึกษาอื่น

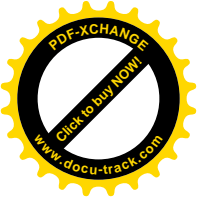
สถานภาพส่วนบุคคล หมายถึง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และตำแหน่งงานของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้าหมวดวิชา ซึ่งดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

อาจารย์ผู้สอน หมายถึง ผู้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยต่างๆ ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาการบริหารงานวิชาการ 5 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผล และประเมินผล ด้านการประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา ด้านการนิเทศศึกษาภายใน ของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่มีตำแหน่ง และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน โดยสรุปเป็นกรอบแนวคิดของการศึกษาได้ดังนี้

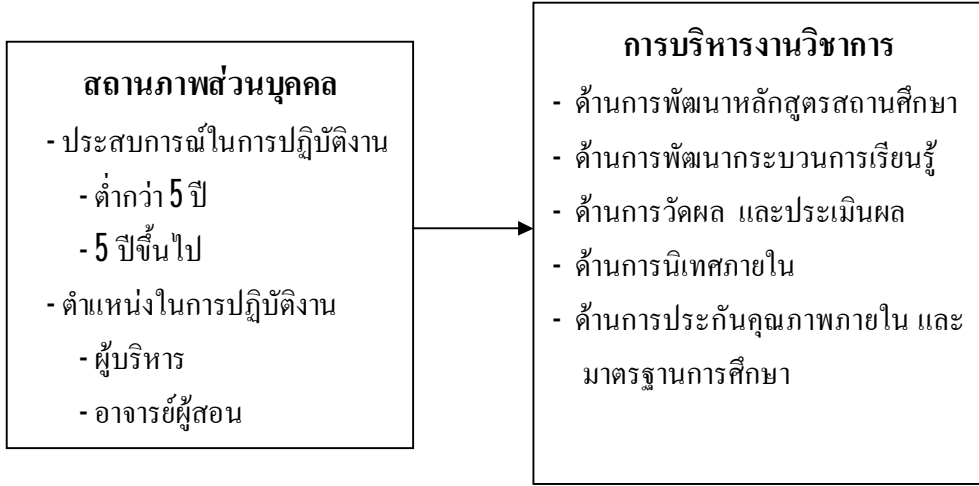

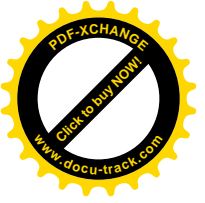
ภาพ 1

กรอบแนวคิดของการศึกษา

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

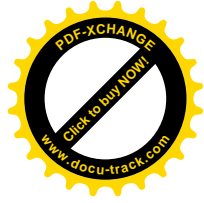
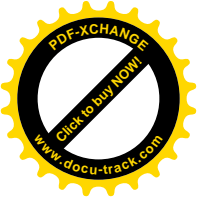
ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 การบริหารสถานศึกษา
- 2.2 การบริหารของโรงเรียนกีฬา
 - 2.2.1 การบริหาร
 - 2.2.2 วิสัยทัศน์
 - 2.2.3 ลักษณะของ โรงเรียน
 - 2.2.4 พันธกิจ
- 2.3 การบริหารงานวิชาการตามการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคลของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546
 - 2.3.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
 - 2.3.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
 - 2.3.3 ด้านการวัดผล และประเมินผล
 - 2.3.4 การประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา
 - 2.3.5 ด้านการนิเทศภายใน
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การบริหารสถานศึกษา

ในการบริหารสถานศึกษา ผู้บริหารควรต้องเลือกใช้กระบวนการบริหารทั้งในเชิงศาสตร์และเชิงศิลป์ เพื่อให้การบริหารงานในหน่วยงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้มีหน่วยงานและนักการศึกษาให้ความรู้ไว้ดังนี้

กรมสามัญศึกษา (2535, หน้า 2) ซึ่งมีสาระสำคัญ คือกระบวนการบริหารงานของโรงเรียน โดยทั่วไป ประกอบด้วยขั้นตอนใหญ่ๆ 3 ขั้นตอน คือการวางแผน การปฏิบัติตามแผนและการประเมินผลการวางแผน การดำเนินงานนั้นถือว่าเป็นขั้นตอนสำคัญอันดับแรกในการบริหารงานซึ่ง

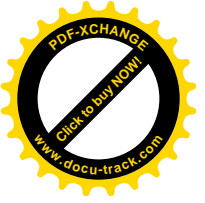

จำเป็นต้องศึกษาข้อมูลสภาพปัจจุบันและปัญหา กำหนดเป็นความต้องการจำเป็นเพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนพัฒนาให้ตรงกับสภาพปัญหา และความต้องการที่แท้จริงของโรงเรียน

กระบวนการบริการสถานศึกษาที่ได้รับยกย่องมากที่สุด ได้แก่วิธีการของ กุลิก และเออร์วิค (Gulick and Urwick) ซึ่งเป็นกระบวนการบริหารที่เรียกว่า **“POSDCORB”** (นพพงษ์ บุญจิตราดุล, 2525 , หน้า 8) อ้างถึงใน Gulick and Urwick,1937) สรุปสาระได้ดังนี้

- 1) การวางแผน (Planning) หมายถึง การวางโครงการอย่างกว้างๆว่ามีงานอะไรบ้างที่จะต้องปฏิบัติตามลำดับ พร้อมด้วยวางแผนวิธีปฏิบัติ ระบุวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงานนั้นๆก่อนลงมือปฏิบัติการ
- 2) การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การจัดรูปโครงสร้างการบริหาร กำหนดหน้าที่ของหน่วยงานย่อย กำหนดตำแหน่งต่างๆของหน่วยงานให้ชัดเจน
- 3) การจัดการเกี่ยวกับผู้ร่วมงาน (Staffing) หมายถึง การบริหารงานบุคคลของหน่วยงาน เริ่มจากการแสวงหา การบรรจุ แต่งตั้ง การฝึกอบรมและพัฒนา การเลื่อนขั้น ลดชั้น การพิจารณาให้พ้นจากตำแหน่ง
- 4) การอำนวยการ (Directing) หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการ หลังจากได้วิเคราะห์และพิจารณางานโดยรอบคอบแล้ว รวมทั้งการติดตามและให้มีการปฏิบัติงานตามคำสั่ง
- 5) การประสานงาน (Co-ordinating) หมายถึง การประสานงานหรือสื่อสารสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานย่อยหรือตำแหน่งต่างๆภายในองค์การให้เข้ากันได้ เพื่อให้งานเดินและเกิดประสิทธิภาพ
- 6) การรายงาน (Reporting) หมายถึง การเสนอรายงานให้ผู้บริหารที่รับผิดชอบต่างๆ ทราบความเคลื่อนไหวความเป็นไปเป็นระยะๆ ทั้งผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา ได้ทราบความก้าวหน้าของงานของตนอยู่เสมอ
- 7) การจัดการงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การจัดทำงบประมาณการเงิน การวางแผน หรือโครงการใช้จ่ายเงิน การทำบัญชี และการควบคุมดูแลการใช้จ่ายเงิน โดยรอบคอบและรัดกุม

สรุปได้ว่า กระบวนการบริหารสถานศึกษาประกอบด้วยองค์ประกอบใหญ่ๆ คล้ายคลึงกัน ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องเลือกใช้ตามความจำเป็น ตามความเหมาะสมของสถานการณ์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

2.2 การบริหารของโรงเรียนกีฬา

การบริหาร

โรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดการศึกษาให้มีรูปแบบที่หลากหลายเพื่อให้รองรับกับความแตกต่างของศักยภาพของนักเรียน โรงเรียนกีฬาจึงเป็นสถานศึกษาที่มุ่งจัดการศึกษาให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา ได้ฝึกหัดหรือพัฒนาทักษะด้านการกีฬาให้มีความชำนาญ ควบคู่กับจัดการศึกษาวิชาสามัญ ตามหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ โดยจัดตั้งเป็นโรงเรียนประจำ โดยหลักการการจัดตั้งโรงเรียนกีฬา เป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษา เพื่อให้เด็กและเยาวชนที่มีความถนัดและความสามารถพิเศษทางการกีฬา ให้มีโอกาสได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอัจฉริยภาพแห่งตน ให้ถึงขีดสูงสุดไปพร้อมกับการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 109 ตอนที่ 71 วันที่ 23 มิถุนายน 2535 ข้อ 5 ว่าด้วยแนวทางพัฒนาประเทศ ข้อ 5.31 พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การศึกษา และการสาธารณสุข ให้สอดคล้องและสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ โดยเน้นการกระจายโอกาสและปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษา ซึ่งต้องให้ความสำคัญต่อการขยายการศึกษาขั้นพื้นฐานในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับนโยบาย ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ที่ให้เร่งพัฒนานักกีฬา ให้มีความสามารถทัดเทียมกับนานาชาติ โดยการสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมกีฬาในทุกระดับ และยังคงสอดคล้องกับนโยบายและแนวดำเนินกิจการของกระทรวงศึกษาธิการ ที่สนองตามนโยบายรัฐบาล ได้แก่ นโยบายการศึกษาเพื่อสุขภาพ และพลานามัย ที่ว่ามุ่งพัฒนาผู้ฝึกสอนกีฬาและนักกีฬาตามมาตรฐานสากล ตลอดจนเผยแพร่มวยไทย และกีฬาชนิดอื่นๆ ให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ และการศึกษาเป็นสื่อกลางทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข และสามารถเกื้อหนุนการพัฒนาประเทศ โดยเน้นพัฒนาบุคคลใน 4 ด้าน คือ ด้านสติ ปัญญา ร่างกาย จิตใจ และด้านสังคม โดยใช้การพัฒนาการศึกษา ศาสนา และการวัฒนธรรมเป็นสื่อในการพัฒนาเยาวชนและประชาชนให้เป็นพลเมืองดี มีคุณธรรม มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ มีความรู้ ทักษะในการประกอบอาชีพ มีคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยมที่ดี

วิสัยทัศน์

โรงเรียนกีฬามุ่งพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานของนักเรียนสู่ความเป็นเลิศ เป็นตัวแทนของประเทศเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติตามรุ่นอายุ โดยใช้หลักวิทยาศาสตร์การกีฬา และจัดการศึกษาให้นักเรียนได้มีความรู้ตามหลักสูตรมัธยมศึกษา เพื่อศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มุ่งเน้นให้นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นคนดีในสังคมต่อไป

ลักษณะของโรงเรียนกีฬา

การจัดการศึกษาตามการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการเหมือนโรงเรียนทั่วไป ฝึกสอนกีฬาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับโรงเรียนกีฬา เป็นโรงเรียนประจำ (กิน-นอน) นักเรียนทุกคนจะได้รับงบประมาณจากรัฐบาล เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา อาหาร เครื่องนุ่งห่ม การดูแลรักษาสุขภาพเบื้องต้น

พันธกิจ

1. พัฒนาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬา
 2. พัฒนาหลักสูตร โดยนำเทคโนโลยี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและแหล่งการเรียนรู้ในชุมชนมาจัดการเรียนการสอน
 3. ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา
 4. พัฒนาคู่มือที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ
 5. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนานักกีฬาให้มีความสามารถเต็มตามศักยภาพ พัฒนาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ
 6. ส่งเสริมผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ด้วยการสอดแทรกการเรียนรู้ การพัฒนาด้านจิตใจ ในทุกสาระการเรียนรู้ และทุกกิจกรรมการฝึกซ้อม
- จำนวนโรงเรียนกีฬาในปัจจุบัน มีทั้งหมด 11 โรงเรียนดังนี้

1. โรงเรียนกีฬา จังหวัดสุพรรณบุรี
2. โรงเรียนกีฬา จังหวัดขอนแก่น
3. โรงเรียนกีฬา จังหวัดนครสวรรค์
4. โรงเรียนกีฬา จังหวัดอ่างทอง
5. โรงเรียนกีฬา จังหวัดชลบุรี
6. โรงเรียนกีฬา จังหวัดนครศรีธรรมราช
7. โรงเรียนกีฬา จังหวัดอุบลราชธานี
8. โรงเรียนกีฬา จังหวัดศรีสะเกษ
9. โรงเรียนกีฬา จังหวัดลำปาง

10. โรงเรียนกีฬา จังหวัดยะลา

11. โรงเรียนกีฬา จังหวัดตรัง

โรงเรียนกีฬา ก็ถือเป็นองค์กรหนึ่งที่มีความสำคัญและมีลักษณะพิเศษแตกต่างจากโรงเรียนทั่วไป ทั้งนี้เนื่องจากเป้าหมายสำคัญของโรงเรียนกีฬา คือ การพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬา การพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ให้มีศักยภาพสูงสุดด้านกีฬา ให้ทัดเทียมนานาชาติ การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสุขภาพที่สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และทักษะทางกีฬา รวมทั้งความมีระเบียบวินัย มีความเป็นผู้นำ มีน้ำใจนักกีฬา มีจรรยาบรรณของนักกีฬา ซึ่งต่างจากโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาทั่วไป ที่จะเน้นการพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรกำหนด หรือการเน้นวิชาการ มากกว่าที่จะเน้นด้านกีฬา ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารโรงเรียนกีฬา จะต้องตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของผู้นำ โดยให้ความสำคัญกับงานทางด้านวิชาการบ้าง เพื่อให้สามารถนำพาสถาบัน และผู้เรียนไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 การบริหารงานวิชาการตามการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคลของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546

ตามข้อบัญญัติและภารกิจการบริหารจัดการศึกษาด้านการบริหารงานวิชาการ จากคู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคลของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ใน 12 ด้าน คือ

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
6. ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้
7. ด้านการนิเทศศึกษา
8. ด้านการแนะแนวทางการศึกษา
9. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
10. ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน
11. ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
12. ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

แต่ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาการบริหารงานวิชาการเพียง 5 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผล และประเมินผล การประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา ด้านการนิเทศภายใน เพื่อให้สอดคล้องกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ดังนี้

2.3.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

มนุษย์ส่วนใหญ่จะปฏิบัติงานและกระทำการใด ๆ ตามความรู้ ความเชื่อ และแนวคิดของตนเอง ดังนั้น การที่ผู้บริหาร โรงเรียน คณะครู และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง จะกระทำการและปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด จึงขึ้นอยู่กับความรู้และแนวคิดที่มีเหตุผลและความถูกต้อง อันจะเป็นแนวทาง ขวัญและกำลังใจให้ ผู้ปฏิบัติงานเกิดความเชื่อมั่นและมุ่งมั่นในการปฏิบัติภารกิจดังกล่าว

ความสำคัญของหลักสูตรสถานศึกษา

ในอดีตสถานศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดหมายตามหลักสูตรกลางที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้เท่านั้น ปัจจุบันแนวความคิดดังกล่าวเปลี่ยนไป มีการกระจายอำนาจและมอบหมายให้สถานศึกษามีอำนาจตัดสินใจในกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น จึงมีผู้นำแนวความคิดนี้บรรจุไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เพื่อให้บังเกิดผลในการปฏิบัติ ดังข้อความในวรรคสอง มาตรา 27 ที่ว่า ให้สถานศึกษาชั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวรรคหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา ม.ป.ป., หน้า 15)

จากข้อความตามวรรคนี้แสดงว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษาชั้นพื้นฐาน จะต้องจัดทำสาระในรายละเอียดตามกรอบของหลักสูตรแกนกลางและจัดทำหลักสูตรอื่นบางส่วนเพิ่มเติม เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนและความต้องการของท้องถิ่นนั้นๆ ดังนั้นบทบาทของสถานศึกษา โดยเฉพาะผู้บริหารและคณะครูจะต้องรับผิดชอบงานทางด้านการจัดทำรายละเอียดของหลักสูตรในทุกเนื้อหาสาระเพิ่มเติม ทั้งนี้เพื่อให้หลักสูตรตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นให้มากที่สุด ประกอบกับสถานศึกษามีบุคลากรที่มีความพร้อมที่จะกำหนด รายละเอียดสาระของหลักสูตรเพิ่มเติมได้เอง

ในการพัฒนาหลักสูตรระดับสถานศึกษานั้น นอกจากเป็นบทบาทของบุคลากรของสถานศึกษาโดยตรงแล้ว สถานศึกษาอาจเชิญนักวิชาการจากมหาวิทยาลัย ผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานต่าง ๆ มาช่วยจัดทำหลักสูตรให้แก่สถานศึกษาได้ มาช (Marsh, 1997, หน้า 8) ได้กล่าวว่า ผู้ที่จะจัดทำ

หลักสูตรให้แก่โรงเรียนมาจากหลายแหล่ง จากบุคลากรในโรงเรียน ครู ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียน ผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันอุดมศึกษา กลุ่มบุคคลจากอุตสาหกรรมและชุมชน เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลจนถึงนักการเมือง

การที่บุคคลของสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร โดยเฉพาะผู้บริหารและครูผู้สอน จะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องดังกล่าวเข้าถึงและเข้าใจความสำคัญ ทิศทางของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างแท้จริง เพราะได้มีการอภิปราย การตรวจสอบ และการหาข้อยุติอย่างรอบคอบ เป็นที่แน่ชัดว่าการจัดการเรียนการสอนของครูที่ดำเนินตามหลักสูตรที่ตนมีส่วนร่วมสร้างขึ้นมาเอง จะทำให้การจัดการสอนสนองความต้องการของผู้เรียน และบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้มากกว่าการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่มีผู้กำหนดมาให้เรียบร้อยแล้ว

วิธีการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

โดยหลักการทั่วไป ขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรในระดับชาติหรือระดับสถานศึกษา จะมีวิธีดำเนินการในลักษณะเดียวกัน กล่าวคือ เริ่มด้วยการกำหนดจุดหมายของหลักสูตรการกำหนดเนื้อหาสาระ การนำหลักสูตรไปใช้ การประเมินหลักสูตร และการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร อย่างไรก็ตาม แต่ละขั้นตอนอาจมีการกระจายกิจกรรมให้ละเอียดและครอบคลุมมากขึ้นได้ เพื่อให้เหมาะสมกับธรรมชาติของหลักสูตรแต่ละระดับหรือแต่ละประเภท

ทาบา (Taba, 1962) นักพัฒนาหลักสูตรชาวอเมริกัน ให้ความเห็นสนับสนุนให้โรงเรียนเป็นผู้จัดทำหลักสูตรเอง โดยยึดหลักการดำเนินการจากระดับล่างหรือระดับรากหญ้า ทาบามีความเชื่อว่าครูใน โรงเรียนซึ่งเป็นผู้สอนโดยตรงควรจะเป็นผู้จัดทำหลักสูตรเองมากกว่า ส่วนกลางหรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงเป็นผู้จัดทำและจัดส่งมาให้ และกล่าวว่าครูควรจะเริ่มกระบวนการพัฒนาหลักสูตรจากการสร้างหน่วยการเรียนการสอนในเนื้อหาเฉพาะสำหรับเด็กในโรงเรียนก่อน ความเห็นดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายปฏิรูปการศึกษาในครั้งนี้

ทาบา (Taba, 1962) ได้กำหนดกระบวนการพัฒนาหลักสูตรในระดับโรงเรียนออกเป็น 5 ขั้นตอน ซึ่งสามารถปรับใช้ได้กับบริบทของประเทศไทย ดังนี้

1. การผลิตหน่วยการเรียนการสอนหรือหลักสูตรเฉพาะรายวิชา การดำเนินการจะเป็นไปในลักษณะนำร่องกระบวนการจัดทำหลักสูตรในลักษณะหน่วยการเรียนหรือหลักสูตรเฉพาะรายวิชา มีกิจกรรมดำเนินการ 8 ประการ ดังนี้

1.1 การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ในขั้นนี้คณะกรรมการหลักสูตรของโรงเรียนจะสำรวจความต้องการของผู้เรียนเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำหลักสูตร โดยพิจารณาจากช่องว่าง จุดบกพร่องและความหลากหลายแห่งภูมิหลังของผู้เรียน

1.2 การกำหนดจุดหมาย ภายหลังจากได้วิเคราะห์ความต้องการของนักเรียนแล้ว ผู้วางแผนหลักสูตรจะช่วยกันกำหนดจุดหมายที่ต้องการ

1.3 การเลือกเนื้อหา เนื้อหาสาระหรือหัวข้อเนื้อหาที่จะนำมาศึกษาได้มาโดยตรง จากจุดหมาย คณะผู้ทำหลักสูตรไม่เพียงแต่จะต้องพิจารณาจุดหมายในการเลือกเนื้อหาเท่านั้น แต่ จะต้องพิจารณาความสอดคล้องและความสำคัญของเนื้อหาที่เลือกด้วย

1.4 การจัดเนื้อหา เมื่อได้เนื้อหาสาระแล้ว งานขั้นต่อไปคือ การจัดลำดับเนื้อหา ซึ่งอาจจัดตามลำดับจากเนื้อหาที่ง่ายไปสู่เนื้อหาที่ยาก หรืออาจจัดตามลักษณะหรือธรรมชาติของ เนื้อหาสาระที่ต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้ การจัดเนื้อหาที่เหมาะสมควรจะสอดคล้องกับวุฒิภาวะของ ผู้เรียน ความพร้อมของผู้เรียนและระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

1.5 การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ ผู้พัฒนาหลักสูตรจะต้องเลือกวิธีการหรือ ยุทธวิธีที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้กับเนื้อหาได้ นักเรียนจะทำความเข้าใจเนื้อหาผ่านกิจกรรมการ เรียนรู้ที่กว้างแผนหลักสูตรและครูเป็นผู้เลือก

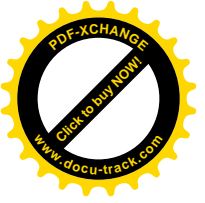
1.6 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูเป็นผู้ตัดสินใจวิธีการที่จะจัดและกำหนดกิจกรรม การเรียนรู้ และการจัดลำดับขั้นตอนของการใช้กิจกรรม ในขั้นนี้ครูจะปรับยุทธวิธีให้เหมาะกับ นักเรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูรับผิดชอบ

1.7 การกำหนดสิ่งที่จะต้องประเมินและวิธีการในการประเมิน ครูผู้สอนในฐานะผู้ มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรจะต้องประเมินและตรวจสอบให้ได้ว่าหลักสูตรดังกล่าวบรรลุ จุดหมายหรือไม่ ครูผู้สอนจะต้องเลือกเทคนิควิธีอย่างหลากหลายเพื่อใช้ให้เหมาะสมกับการวัดผล สัมฤทธิ์ของผู้เรียน และให้สามารถบอกได้ว่าจุดหมายของหลักสูตรได้รับการตอบสนองหรือไม่

1.8 การตรวจสอบความสมดุลและลำดับขั้นตอน ผู้จัดทำหลักสูตรจะต้องมุ่งเน้นที่ การจัดทำหลักสูตรหรือหน่วยการเรียนการสอนให้คงเส้นคงวาและสอดคล้องภายในตัวหลักสูตร เอง การดำเนินการในลักษณะนี้ก็เพื่อให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมและเกิดความ สมดุลในเนื้อหาและประเภทของการเรียนรู้

2. การนำหลักสูตรหรือหน่วยการเรียนไปทดลองใช้ เมื่อคณะผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้ จัดทำหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรในรูปของสื่อหรือบทเรียนต่าง ๆ เรียบร้อยแล้ว คณะครู ก็จะนำเอกสารหลักสูตรเหล่านั้นไปทดลองสอน ในชั้นเรียนที่รับผิดชอบ มีการสังเกต วิเคราะห์และ เก็บรวบรวมผลการใช้หลักสูตรและการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการปรับปรุง หลักสูตรให้สมบูรณ์ขึ้นในอนาคตต่อไป

3. การปรับปรุงเนื้อหาในหลักสูตรให้สอดคล้องกัน ในขั้นตอนนี้จะต้องปรับหน่วย การเรียนหรือหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยพิจารณาความ

สอดคล้องระหว่างความสามารถของผู้เรียนกับทรัพยากรที่โรงเรียนมีอยู่และกับพฤติกรรมการสอนของครู มีการรวบรวมข้อจำกัดต่าง ๆ ที่ได้จากการทดลองไว้ในคู่มือครู เพื่อจะใช้เป็นข้อสังเกตและแนวทางที่จะช่วยให้ครูได้จัดกิจกรรม การสอนอย่างรอบคอบ

4. การพัฒนากรอบงาน ภายหลังจากจัดทำบทเรียนหรือหลักสูตรรายวิชาต่าง ๆ จำนวนหนึ่งแล้ว ผู้พัฒนาหลักสูตรจะต้องตรวจสอบหลักสูตรและสื่อในแต่ละหน่วยหรือแต่ละรายวิชา ในประเด็นของความเหมาะสมและความเพียงพอของขอบข่ายเนื้อหา และความเหมาะสมของการจัดลำดับเนื้อหา ครูหรือผู้เชี่ยวชาญทางการพัฒนาหลักสูตรจะต้องรับผิดชอบจัดทำหลักการและเหตุผลของหลักสูตรโดยดำเนินการผ่านกระบวนการการพัฒนากรอบงาน

5. การนำหลักสูตรไปใช้และเผยแพร่ เพื่อให้ครูที่เกี่ยวข้องนำหลักสูตรไปใช้จริงในระดับห้องเรียนอย่างได้ผล จำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องจัดฝึกอบรมครูประจำการอย่างเหมาะสม

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรทั้ง 5 ขั้นตอนที่กำลังกล่าวมามีลักษณะที่เป็นเชิงวิชาการอยู่มาก ดังนั้นเมื่อมีการจัดทำหลักสูตรในสถานการณ์จริงผู้รับผิดชอบสามารถปรับปรุงกิจกรรมและขั้นตอนให้เหมาะสมกับธรรมชาติของเนื้อหาวิชา สภาพท้องถิ่นและเงื่อนไขอื่น ๆ ได้ อย่างไรก็ตามในเวลาปฏิบัติงาน เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นก็สามารถปรึกษาหารือกับผู้รู้และผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้ได้

ความได้เปรียบของการสร้างหลักสูตรโดยคณะบุคคลในสถานศึกษาก็คือ สามารถตรวจสอบผลงานและปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมได้ตลอดเวลา เพราะมีนักเรียนซึ่งพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการทดลองใช้ในทุกระดับชั้นตอนและตลอดเวลา

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตร

หลักสูตรของสถานศึกษาจะประสบความสำเร็จได้ดีเพียงใดขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องและสอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตร เมื่อพิจารณาธรรมชาติของหลักสูตรโดยทั่วไปแล้ว หลักสูตรของแต่ละรายวิชาจะมีจุดเน้นในด้านหนึ่งด้านใดดังต่อไปนี้

ด้านที่หนึ่ง เป็นหลักสูตรที่เน้นทางด้านวิชาการหรือพุทธิพิสัย (Cognitive domain) ในลักษณะการส่งเสริมความรู้ ความคิดและสติปัญญา

ด้านที่สอง เป็นหลักสูตรที่เน้นการเสริมสร้างทักษะทางกาย ซึ่งเน้นกลไกของร่างกาย ในการกระทำกิจกรรมหรือทักษะพิสัย (Psychomotor domain) เช่น วิชาประเภทการทำงาน การอาชีพ การพลศึกษา นาฏศิลป์และดนตรี เป็นต้น

ด้านที่สาม เป็นหลักสูตรที่เน้นการปลูกฝังทัศนคติ กำนันนิยม จริยธรรมและความประพฤติของผู้เรียน หรือจิตพิสัย (Affective domain)

เนื่องจากวิธีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ มีลักษณะการให้ความรู้ ความเข้าใจ และการฝึกทักษะต่าง ๆ ไว้จำนวนมากและหลากหลายอยู่แล้ว จึงจะไม่อธิบายซ้ำ เพราะการ

สอนในสองด้านแรกเป็นการสอนที่เน้นทางด้านพุทธิพิสัยและด้านปฏิบัติหรือทักษะพิสัย ที่คุ้นเคยกันคืออยู่แล้ว เป็นการเรียนการสอนที่ตรงไปตรงมา ตรวจสอบหรือประเมินผลได้ชัดเจนว่าประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว อีกนัยหนึ่งก็คือสามารถบอกได้ว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้และบรรลุจุดหมายที่วางไว้หรือไม่ จึงเป็นเรื่องของการมุ่งผลสัมฤทธิ์แห่งการเรียนรู้ของผู้เรียน การวัดและประเมินผลก็สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้โดยตรง

ส่วนการเรียนรู้ทางด้านจิตพิสัย เป็นการเรียนรู้ที่มีความซับซ้อนกว่า เพราะเป้าหมายของการเรียนด้านนี้ต้องมุ่งถึงขั้นสามารถนำไปปฏิบัติด้วย ไม่ใช่เพียงการรู้และการเข้าใจในเรื่องจริยธรรมหรือความดีเท่านั้น แต่ที่จำเป็นต้องเน้นการเรียนรู้ทางด้านจริยธรรมเป็นกรณีพิเศษ เพราะรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ได้ตระหนักถึงจริยธรรมและคุณธรรมของเยาวชนว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง จึงกำหนดไว้ในมาตรา 81 ว่า รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและสนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม ส่วนพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ย้ำเรื่องนี้เช่นเดียวกัน ในมาตรา 24 (4) ว่า "จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา"(สำนักงานปฏิรูปการศึกษา ม.ป.ป.: 13)

การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

การบริหารจัดการเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรของสถานศึกษามีคุณภาพและประสิทธิภาพหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยการบริหารจัดการหลักสูตรอย่างเป็นระบบนั่นเอง

ซึ่งประกอบด้วย งาน/ภารกิจที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการ 7 ภารกิจ คือ

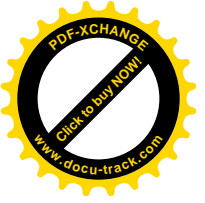
1. การเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา

ภารกิจที่ผู้บริหารและครูผู้สอนตลอดจนบุคลากรที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการเพื่อเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา มีดังนี้

1.1 สร้างความตระหนักให้แก่บุคลากรของสถานศึกษา ประกอบด้วย คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ชุมชน และนักเรียน เพื่อให้เห็นความสำคัญหรือความจำเป็นที่ต้องร่วมมือกันบริหารจัดการหลักสูตรของสถานศึกษา

1.2 ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการของสถานศึกษาตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการของสถานศึกษาขึ้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544

1.3 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงาน/องค์กรในชุมชนทุกฝ่ายได้รับทราบ และให้ความร่วมมือในการบริหารจัดการหลักสูตรของสถานศึกษา

1.4 จัดทำข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษาให้เป็นระบบ

1.5 จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาหรือธรรมนูญสถานศึกษา

1.6 พัฒนาบุคลากรของสถานศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำความรู้ไปใช้จัดทำสาระของหลักสูตรสถานศึกษา

2. การจัดทำสาระของหลักสูตรสถานศึกษา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการสถานศึกษาและคณะกรรมการระดับกลุ่มวิชา จะต้องดำเนินการจัดทำสาระของหลักสูตรสถานศึกษาดังต่อไปนี้ (กรมวิชาการ 2543: 19)

2.1 ศึกษาองค์ประกอบของหลักสูตรว่า กำหนดสาระที่เป็นแกนกลางและสาระของท้องถิ่นไว้ได้อย่างไร และมีความสอดคล้องสัมพันธ์และสมดุลอย่างไร

2.2 วิเคราะห์ข้อบ่งชี้เนื้อหาหรือสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ ทั้งองค์ประกอบด้านความรู้ ทักษะ/กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม

2.3 ศึกษาสภาพปัญหาของชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ความต้องการของชุมชนและสังคม

2.4 ปรับปรุงสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมในส่วนที่ต้องจัดให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน

2.5 ตรวจสอบความสอดคล้องของสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมกับมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มวิชา และมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.6 วางแผนการจัดการเรียนการสอนตามข้อบ่งชี้สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ สัดส่วน เวลาและหน่วยกิตตามที่หลักสูตรแกนกลางกำหนด

2.7 พัฒนาแนวการจัดการเรียนการสอนเพื่อนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน

นอกจากนี้ครูควรดำเนินการเพื่อให้การจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาสมบูรณ์อีก 2 ประการ นั่นคือ กำหนดสื่อการเรียนรู้และการวัดและประเมินผล

3. การวางแผนบริหารจัดการหลักสูตร

การวางแผนบริหารจัดการหลักสูตรหรือวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร มีภารกิจที่ต้องดำเนินการ 3 ส่วน คือ

3.1 การบริหารการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น กิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้อย่างหลากหลาย การสอนซ่อมเสริม การประเมินผลตามสภาพจริง เป็นต้น

3.2 การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น การวางแผนให้ครูทุกคนสามารถ
แนะแนวผู้เรียนได้ทั้งด้านการศึกษา อาชีพและปัญหาอื่น ๆ เป็นต้น

3.3 การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนา
ผู้เรียน เช่น การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ในและนอกสถานศึกษา การส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้น
เรียน เป็นต้น

4. การปฏิบัติการบริหารจัดการหลักสูตร

การดำเนินการบริหารจัดการหลักสูตรให้เป็นไปตามภารกิจที่สอง หรือการ จัดทำ
สาระของหลักสูตรสถานศึกษา และภารกิจที่สามหรือการวางแผนบริหารจัดการหลักสูตร ซึ่ง
สถานศึกษาได้กำหนดไว้

5. การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล

การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลแยกออกเป็น 2 ส่วน คือ

5.1 การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการ
ภายในสถานศึกษา

5.2 การนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการจาก
ภายนอกสถานศึกษา

6. การสรุปผลการดำเนินงานบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

สถานศึกษาจะต้องรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานบริหารจัดการหลักสูตรของ
สถานศึกษา สรุปและเขียนรายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง และนำผลการรายงาน
เผยแพร่ให้ชุมชนหรือ สาธารณชนได้รับทราบ

7. การปรับปรุงและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา

ผลการดำเนินงานบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา ปัญหา/อุปสรรคในการ
ดำเนินงานและข้อมูลจากการติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรทั้งหมด จะเป็นประโยชน์ต่อการ
ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาในปีต่อ ๆ ไป

8. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เกี่ยวข้อง

ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาประสบผลสำเร็จก็
คือ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรทั้งทางตรงและทางอ้อม
ทั้งผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน เนื่องจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็น
หลักสูตรที่กระจายอำนาจการจัดการศึกษาแก่สถานศึกษา ทั้งในด้านการบริหารวิชาการ การบริหาร
จัดการ และการใช้หลักสูตร เป็นกระบวนการนำหลักสูตรแกนกลางในระดับชาติไปสู่การปฏิบัติใน

สถานศึกษา จึงต้องได้รับการสนับสนุน ส่งเสริม และร่วมมือจากบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกระดับ โดยที่การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเน้นความสำคัญในการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งที่ต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 22 กำหนดแนวทางไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ”

ดังนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรและจัดกระบวนการเรียนรู้จึงต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม มีเป้าหมายที่การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือเป็น “คนเก่ง คนดี และมีความสุข” โดยมีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ดังนี้

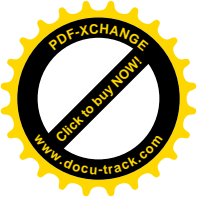
1. ผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาที่ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา เข้าใจบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารอย่างถ่องแท้และนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังแบบต่อเนื่อง จะช่วยให้การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาประสบผลสำเร็จได้อย่างมีคุณภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคปฏิรูปการศึกษาต้องปรับเปลี่ยนบทบาทจากการสั่งการมาเป็นผู้ร่วม คือ ร่วมวางแผนและร่วมปฏิบัติ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรมีบทบาทดังนี้

- 1.1 จัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาเพื่อใช้ในการดำเนินการจัดการศึกษา
- 1.2 เป็นผู้นำในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยร่วมประสานกับบุคลากรทุกฝ่ายเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ตลอดจนสาระตามหลักสูตรสถานศึกษา
- 1.3 ประชาสัมพันธ์หลักสูตรสถานศึกษา
- 1.4 สนับสนุนให้บุคลากรทุกฝ่ายของสถานศึกษามีความรู้และความสามารถในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้
- 1.5 มีการนิเทศภายใน เพื่อนิเทศ กำกับ ติดตามการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างมีระบบ
- 1.6 จัดให้มีการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อปรับปรุง พัฒนาสาระของหลักสูตรสถานศึกษาให้ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชนและท้องถิ่น

2. ครูผู้สอน

ครูผู้สอนมีบทบาทโดยตรงในการร่วมพัฒนาหลักสูตร จัดการเรียนรู้ ครูในยุคปฏิรูปการศึกษาจะต้องปรับเปลี่ยนจากการเป็นผู้สอน เป็นผู้เฝ้าอำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้ของ

ผู้เรียน โดยการชี้แนะทางการนำความรู้จากแหล่งต่างๆ มาใช้ประโยชน์ กล่าวคือ ทำให้ผู้เรียนรู้วิธีการเข้าถึงแหล่งข้อมูล มีทักษะในการใช้สื่อ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการสืบค้นข้อมูลมาใช้ได้สะดวก วิธีการที่ครูสามารถทำได้ในฐานะผู้เอื้ออำนวยความสะดวกที่ดี เช่น ให้ออกาสผู้เรียนเข้าไปใช้บริการสืบค้นข้อมูลจากห้องสมุดของโรงเรียน บอกแหล่งที่มาของข้อมูลให้ผู้เรียนที่สนใจสามารถสืบค้นได้จากซีดีรอม หรือจากโฮมเพจในอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

นอกจากนี้ ครูยังต้องปรับบทบาทจากการเป็นผู้ป้อนข้อมูล เป็นผู้ให้คำแนะนำปรึกษา โดยครูจะต้องตระหนักเสมอว่า ตนเองไม่ใช่ผู้กำหนดความรู้ แต่เป็นผู้สอนแก่นความรู้ในวิชาที่สอน และแนะวิธีการคิด ให้กรอบในการวิเคราะห์เนื้อหาวิชาการ แนะนำการพิจารณาข้อมูลที่จะเลือกนำมาใช้ แนะนำเรื่องต่างๆ ไปที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของผู้เรียนด้วย เช่น ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ การพัฒนาบุคลิกภาพ มารยาท การป้องกันตนเองจากภัยอันตรายต่าง ๆ เป็นต้น

ครูจะทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำ ปรึกษาแก่นักเรียนและเป็นผู้เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้ก็ต่อเมื่อครูเป็นผู้ที่เรียนรู้มาก่อน นั่นหมายความว่า ครูจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้กระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ เป็นคนช่างสังเกตและคิดแตกฉานกับข้อมูลและความรู้ที่ผ่านเข้ามาในสมองด้วยการตั้งคำถามและหาทางพิสูจน์เรื่องเหล่านี้ให้ได้ข้อสรุปที่ชัดเจน

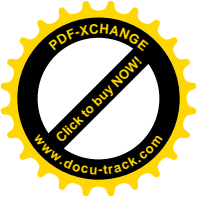
ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ครูไม่เพียงแต่จะมีบทบาทหน้าที่ในการจัดการเรียนรู้เท่านั้น แต่ครูยังต้องมีบทบาทในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ดังต่อไปนี้ (กรมวิชาการ 2543: 16)

- 2.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานจนเข้าใจกระจ่าง
- 2.2 ศึกษาหลักการ วิธีการพัฒนาหลักสูตรระดับสถานศึกษา
- 2.3 ร่วมวางแผน และร่วมพัฒนาหลักสูตรระดับสถานศึกษา
- 2.4 ตรวจสอบความสอดคล้องสัมพันธ์กันของสาระที่จัดทำขึ้นตามสภาพปัญหา/

ความต้องการของชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น กับมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มวิชาและมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.5 วางแผนการจัดการเรียนการสอนตามขอบข่ายเนื้อหาสาระ มาตรฐาน สัดส่วนของเวลา และหน่วยการเรียนรู้

2.6 นำหลักสูตรไปปฏิบัติให้เกิดผลในห้องเรียน โดยเลือกใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายสอดคล้องกับธรรมชาติของสาระการเรียนรู้และเหมาะสมกับผู้เรียน

2.7 วางแผนและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ได้ข้อมูลที่แสดง

ความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละช่วงนั้น และนำผลการประเมินมาพัฒนาผู้เรียนต่อไป

2.8 ร่วมประเมินผลการใช้หลักสูตรกับสถานศึกษา

3. ผู้เรียน

เนื่องจากผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการกำหนดจุดหมายของการพัฒนาหลักสูตร หลักสูตรทุกหลักสูตรพัฒนาขึ้นเพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนโดยตรง ผู้เรียนจึงควรมีส่วนแสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลที่สะท้อนความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียนให้ผู้รับผิดชอบพัฒนาหลักสูตรได้ทราบ และเนื่องจากผู้เรียนเป็นผลผลิตของการจัดการศึกษาโดยตรง ผู้เรียนจะมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์คือเป็นคนดี มีปัญญา และมีความสุขได้ ผู้เรียนจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การเรียนรู้ของตนจากการเป็นผู้รับมาเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง มีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และความสามารถของตนเอง

บทบาทหน้าที่ของผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีดังนี้

3.1 มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกับผู้ปกครองและครูวางแผนการเรียนรู้ของตนเองตามความถนัด ความสนใจและความสามารถของตนเอง

3.2 มีความรับผิดชอบ ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และบริหารจัดการเรียนรู้ของตนเองให้มีคุณภาพ

3.3 ปฏิบัติตนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ใฝ่หาความรู้ พร้อมทั้งสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง

3.4 มีการประเมินและพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

3.5 มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อน โดยช่วยเหลือเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน

4. ผู้ปกครอง

การปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้เปิดโอกาสให้บิดามารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (มาตรา 24) ฉะนั้น บิดามารดาและผู้ปกครองจะต้องปรับเปลี่ยนความคิดในการฝากบุตรหลานไว้ในความดูแลของครูมาเป็นผู้ร่วมพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยผู้ปกครองควรจะมีบทบาท ดังนี้

- 4.1 กำหนดแผนการเรียนรู้ของผู้เรียนร่วมกับครูและผู้เรียน
- 4.2 มีส่วนร่วมในการกำหนดสาระของหลักสูตรสถานศึกษา และกำหนดแผนพัฒนาสถานศึกษาหรือธรรมนูญสถานศึกษา
- 4.3 ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ
- 4.4 อบรมเลี้ยงดู เอาใจใส่ ให้ความรักความอบอุ่น ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่างๆ ของผู้เรียน
- 4.5 สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาตามความเหมาะสม
- 4.6 ร่วมมือกับครูและผู้เกี่ยวข้อง ประสานงาน ป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้เรียน
- 4.7 พัฒนาดตนเองให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ มีความรู้คู่คุณธรรม เป็นแบบอย่างที่ดี เพื่อนำครอบครัวไปสู่สถาบันแห่งการเรียนรู้
- 4.8 มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนและการประเมินการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

5. ชุมชน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรและบริหารจัดการให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ที่กลมกลืนกับท้องถิ่น และร่วมกับสถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยมีบทบาทดังนี้

- 5.1 มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาหรือธรรมนูญของสถานศึกษา
- 5.2 มีส่วนร่วมในการกำหนดสาระของหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคม
- 5.3 เป็นแหล่งการเรียนรู้ สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากสถานการณ์จริง
- 5.4 ให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของสถานศึกษา
- 5.5 มีส่วนร่วมในการตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา และให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา

2.3.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนจะมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ความแตกต่างระหว่างบุคคลส่งผลให้ผู้เรียนมีวิธีการของตนเอง อันเกิดจากสภาวะแวดล้อม บุคลิกภาพ อารมณ์ และสังคมของแต่ละบุคคล สิ่งที่ผู้เรียนได้รับการถ่ายทอดอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง ทั้งในห้องเรียนและในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการในการเรียนรู้ของตนเอง แบ่งได้

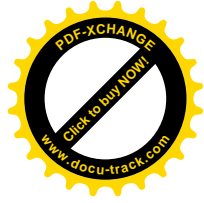
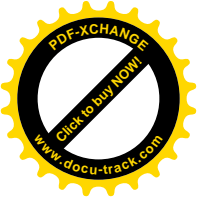
ตามกลุ่มของผู้เรียนที่มีลักษณะและวิธีการที่เหมือนกันออกได้เป็นหลายแบบ แนวคิดในเรื่องระดับของกระบวนการในการเรียนรู้ที่ เกร็ก และ ล็อคฮาร์ท (Craik and Lockhart, 1972) ได้เสนอว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่มีหลายระดับ เราสามารถเรียนรู้และจำสิ่งต่าง ๆ ที่มีความหมายกับตัวเรา ได้ เพราะมีการเรียนรู้ที่เป็นกระบวนการมากกว่าการกระตุ้นให้เรียนรู้ ความลึกของกระบวนการเรียนรู้เป็นความละเอียดของกระบวนการ การเรียนรู้แบบลึกจะทำให้เข้าใจได้ละเอียดและระลึกถึงข้อมูลต่าง ๆ ได้มากแต่ไม่ได้หมายความว่าทุกอย่างที่เรียนรู้จำเป็นต้องมีการเรียนรู้แบบลึกเสมอไป เพราะในการเรียนรู้บางเรื่องก็มีความต้องการเพียงแค่ ความรู้ ความจำความเข้าใจและการนำไปใช้ในขณะที่ยังการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า ที่อยู่ในขั้นการเรียนรู้แบบลึก ก็อาจไม่มีความจำเป็น (Cox and Clark, 1998)

ความหมายการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้เรียนเป็นประการสำคัญ ใครก็ตามที่เป็นคนสำคัญของเรา เราย่อมมีความรัก ความปรารถนาดี ให้แก่เขา จะคิดจะทำอะไร ก็มักจะคิดถึงเขาก่อนคนอื่น และคิดถึงประโยชน์ที่เขาควรจะได้รับ

การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

แนวคิดนี้มีที่มาจากแนวคิดทางการศึกษาของ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) ซึ่งเป็นต้นคิดในเรื่องของ “การเรียนรู้โดยการกระทำ” หรือ “Learning by Doing” (Dewey, 1963) อันเป็นแนวคิดที่แพร่หลาย และได้รับการยอมรับทั่วโลกมานานแล้ว การจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติจัดกระทำนี้ นับว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงบทบาทในการเรียนรู้ของผู้เรียนจากการเป็น “ผู้รับ” มาเป็น “ผู้เรียน” และเปลี่ยนแปลงบทบาทของครูจาก “ผู้สอน” หรือ “ผู้ถ่ายทอดข้อมูลความรู้” มาเป็น “ผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้” ให้ผู้เรียน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงบทบาทนี้ เทียบกับการเปลี่ยนจุดเน้นของการเรียนรู้ว่าอยู่ที่ผู้เรียนมากกว่าอยู่ที่ผู้สอนดังนั้นผู้เรียนจึง กลายเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน เพราะบทบาทในการเรียนรู้ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ หลังจากแนวคิดดังกล่าวเกิดขึ้น ต่อมาได้มีผู้พัฒนาแนวคิดใหม่ ๆ ขึ้นจำนวนมาก ซึ่งล้วนแต่สนับสนุนแนวคิดพื้นฐานของดิวอี้ทั้งสิ้น แนวคิดใหม่ ๆ เหล่านี้ต่างช่วยส่งเสริมแนวคิดหลักของดิวอี้ ให้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงเป็นรูปธรรมชัดเจนยิ่งขึ้น กว้างและหลากหลายยิ่งขึ้น น่าสนใจ และได้ผลมากยิ่งขึ้น

การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : โมเดลชิปปา (CIPPA MODEL)

การที่ครูจะจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้ได้ผลดีสูงสุดนั้น ก่อนอื่นต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องว่า “ศูนย์กลาง” นั้นคืออะไร หรือเป็นอย่างไร การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คงไม่ได้หมายถึงการจัดให้ผู้เรียนไปนั่งเรียนรวมกันอยู่กลางห้อง เพื่อให้เป็นศูนย์กลางของห้องเรียน ข้อความที่ว่า “ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง” น่าจะหมายถึง “การให้ผู้เรียนเป็นจุดสนใจ (center of attention) หรือเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ” และบทบาทในที่นี้คงไม่ได้หมายถึงบทบาทอื่นใดนอกจากบทบาทในการเรียนรู้ ซึ่งถ้าจะทำให้ชัดเจน ยิ่งขึ้น ก็คงต้องถามต่อไปว่า เราจะดูได้ตรงไหนว่าผู้เรียนมีบทบาทสำคัญ ซึ่งคำตอบที่น่าจะชัดเจนว่า เราคงต้องดูตรงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ หากผู้เรียนมีส่วนร่วม (participation) ในกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นมากผู้เรียนก็จะมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มาก และควรจะเกิดการเรียนรู้ที่ดีตามมา

แม้ว่าแนวคิดจะชัดเจนขึ้นว่าหากครูต้องการจะจัดการเรียนการสอนโดยยึด ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูจะต้องให้โอกาสผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ที่นั้นมาก ๆ แต่คำว่า “การมีส่วนร่วม” ในที่นี้ คงไม่ได้มีความหมายเพียงว่า ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมมาก ๆ หรือคำนึงถึง “ปริมาณ” การมีส่วนร่วมเท่านั้น “การมีส่วนร่วม” นี้ โดยศัพท์ทางวิชาการจากคำว่า “active participation” ซึ่งหมายถึงการมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น ตื่นตัว ตื่นใจ หรือมีใจจดจ่อ ผูกพันกับสิ่งที่ทำ มิใช่เพียงทำไปให้เสร็จภารกิจเท่านั้น ดังนั้นการที่ครูจะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ ผู้เรียนมีส่วนร่วม นั้น กิจกรรมนั้นจะต้องมีลักษณะที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่าง “active” คือช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกมีความกระตือรือร้น ตื่นตัว มีความจดจ่อ ผูกพันกับสิ่งที่ทำ

มีครูจำนวนมากที่เข้าใจแต่เพียงว่า การจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นั้นก็คือ การจัดการเรียนการสอนที่มีกิจกรรมมาก ๆ โดยไม่ได้คิดว่ากิจกรรมนั้นสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้ดีเพียงใด และกิจกรรมนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนไม่ได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากนักเพียงใด เราจึงมักพบว่าผู้เรียนอาจได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ จำนวนมาก แต่เสร็จแล้ว ครูก็จะบรรยายสรุปให้ความรู้แก่ผู้เรียนตามที่ครูต้องการเหมือนเดิม ผู้เรียนไม่ได้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์จากกิจกรรมที่ได้ ทำไป กิจกรรมนั้นจึงถือได้ว่าเป็นกิจกรรมที่ว่างเปล่าในแง่ของการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

ลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ สำหรับการจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

เพื่อช่วยให้ครูสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีคุณภาพมากขึ้น ดังนี้

1. เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทางด้านร่างกายและอารมณ์ จิตใจ กิจกรรมการเรียนรู้ควรมีหลากหลาย ให้โอกาสผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย (physical movement) เป็นระยะ ๆ ตามความเหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ และความสนใจของผู้เรียน การเคลื่อนไหวอาจเป็นการเคลื่อนไหววัยวะหรือกล้ามเนื้อต่าง ๆ ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อมในการเรียนรู้ มีความกระฉับกระเฉง ตื่นตัว ไวต่อการรับรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม การเคลื่อนไหวดังกล่าว ครูผู้จัดกิจกรรมจะต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมทางอารมณ์ของผู้เรียนด้วย ครูจะต้องวิเคราะห์ว่าอารมณ์/ความรู้สึกใด ที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์ เช่น ครูอนุบาลท่านหนึ่ง ต้องการให้เด็กรู้จักเก็บของให้เป็นระเบียบจึงออกแบบกิจกรรมให้เด็กเห็นโทษของการวางของไม่เป็นที่เป็นทาง โดยให้เด็กทำกิจกรรมต่าง ๆ (เคลื่อนไหวร่างกายจากกิจกรรมหนึ่งไปยังกิจกรรมหนึ่ง) ในห้องที่มีสภาพที่กรุงรัง จนเด็กเกิดความหงุดหงิดรำคาญ ทำอะไรไม่สะดวก และไม่ประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมอารมณ์/ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตัวนี้เอง ทำให้เด็กเกิดความตระหนักเข้าไปในใจว่า เหตุใดจึงจำเป็นต้องเก็บสิ่งของให้เป็นระเบียบ กิจกรรมที่กระตือรือร้น/ความรู้สึก/อารมณ์ของผู้เรียน จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการยอมรับ เห็นจริง ซึ่งจะนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติต่อไป ดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องวิเคราะห์ว่าอารมณ์/ความรู้สึกใด ที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ที่ต้องการ ซึ่งอาจเป็นอารมณ์ทางบวกหรือทางลบ แล้วแต่กรณี และพยายามหาวิธีการที่จะช่วยให้ ผู้เรียนเกิดความรู้สึก/อารมณ์นั้น ๆ ควบคู่ไปกับการกระทำด้านต่าง ๆ

2. เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางด้านสติปัญญาและอารมณ์ จิตใจ กิจกรรมการเรียนรู้ควรมีลักษณะที่กระตุ้นและท้าทายความคิดผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความจดจ่อ ผูกพันกับสิ่งที่คิด ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี การเรียนรู้ทางสติปัญญานี้แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 การเรียนรู้เนื้อหาความรู้ต่าง ๆ (contents or knowledge) ที่ผ่านมาในอดีต ครูมักจัดการเรียนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง คือครูเป็นผู้มีความรู้ ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียน ผู้เรียนเป็นผู้รับความรู้ โดยครูหวังว่าการถ่ายทอดความรู้ของตน จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและนำความรู้ไปใช้ได้ ซึ่งในทางปฏิบัติผลที่เกิดขึ้นอาจไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง จากการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนระดับต่าง ๆ จะเห็นได้ว่า ผู้เรียนจำนวนมากมักเกิดการเรียนรู้ในระดับความรู้ ความจำเท่านั้น และบางส่วนอาจจะขึ้นไปถึงระดับความเข้าใจ และมีน้อยมากที่ได้ถึงขั้นการนำไปใช้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินผล แสดงให้เห็นว่า การถ่ายทอดความรู้ของครูไม่เพียงพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามที่ต้องการได้ ด้วยเหตุนี้ จึงมีผู้ได้แสวงหาแนวคิด แนวทางใหม่ ๆ ที่จะนำมาอธิบาย และใช้แก้ปัญหา ซึ่งแนวคิดสำคัญแนวคิดหนึ่งที่กำลังได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง ก็คือ แนวคิดการสร้างความรู้ (Constructivism) ซึ่งเชื่อว่า ความรู้เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นด้วยตนเอง สามารถเปลี่ยนแปลงและพัฒนาให้ก้าวหน้าขึ้นไปเรื่อยๆ โดยอาศัยกระบวนการพัฒนา โครงสร้างความรู้

ภายในของบุคคล และการรับรู้สิ่งต่าง ๆ รอบ ๆ ตัว และเฮนเดอร์สัน (Henderson 1996 : 6-7) ได้อธิบายว่าการสรุสร้างความรู้จะต้องมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วนด้วยกัน คือ จุดมุ่งหมายหรือความต้องการของผู้เรียน ความรู้เดิมหรือสิ่งที่มีอยู่เดิมของผู้เรียน และสาระหรือสิ่งใหม่ที่จะเรียนรู้ ดังนั้นจึงสามารถอธิบายในอีกนัยหนึ่งได้ว่า โครงสร้างทางสติปัญญาของผู้เรียน ประกอบไปด้วยโครงสร้างความรู้ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยน และขยายออกไปได้ โดยอาศัยองค์ประกอบอย่างน้อย 3 ประการ คือ

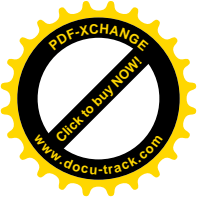
1. ความรู้เดิม หรือ โครงสร้างความรู้เดิมที่มีอยู่
2. ความรู้ใหม่ ได้แก่ ข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ ความรู้สึก ประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่บุคคลรับเข้าไป

3. กระบวนการทางสติปัญญา เป็นกระบวนการต่าง ๆ ที่ใช้ในการทำความเข้าใจความรู้ที่รับมา และใช้ในการเชื่อมโยง และปรับความรู้เดิมและความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน

ดังนั้นตามแนวคิดข้างต้น การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี ก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการรับข้อมูล ประสบการณ์ใหม่ ๆ เข้ามา และโอกาสได้ใช้กระบวนการทางสติปัญญาของตน ในการคิดค้นกรองข้อมูล ทำความเข้าใจข้อมูล เชื่อมโยงข้อมูล ความรู้ใหม่กับความรู้เดิม และสร้างความหมาย ข้อมูลความรู้ด้วยตนเอง กระบวนการสรุสร้างสรุสร้างความรู้นี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนที่มีความหมายต่อตนเอง อันจะส่งผลถึงความเข้าใจ และการคงความรู้นั้น (Retention)

ดังนั้นการให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสรุสร้างสรุสร้างความรู้ด้วยตนเองตามแนวคิดการสรุสร้างสรุสร้างความรู้ (Constructivism) จึงเป็นแนวคิดที่สามารถนำมาใช้เสริมในการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

2.2 การเรียนรู้ทักษะกระบวนการ และทักษะทางสติปัญญาต่าง ๆ ในอดีตที่ผ่านมา การศึกษามักจะให้ความสำคัญกับเนื้อหาการเรียนรู้มาก ดังจะเห็นได้จากการสอนและประเมินผลการเรียนการสอน ที่จะเน้นในด้านการถ่ายทอดเนื้อหาความรู้ และวัดประเมินผลด้านเนื้อหาความรู้ที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอนเป็นสำคัญ ซึ่งต่อมามองการศึกษาได้พบว่า การเรียนรู้เพียงเนื้อหาความรู้ไม่เพียงพอ แนวคิดใหม่เกี่ยวกับการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ (learning process) ได้เข้ามาแพร่หลายในประเทศไทยเมื่อประมาณ 20 ปีที่ผ่านมา โดยมีนักการศึกษาที่ได้มองเห็นว่า เนื้อหาความรู้ในโลกนี้ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และจะมีมากขึ้นเรื่อย ๆ ผู้เรียนคงไม่สามารถที่จะเรียนรู้ได้หมด เขาจะต้องเลือกสรรสิ่งที่ตนเองสนใจ และเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ซึ่งเขาสามารถที่จะแสวงหาและศึกษาได้ด้วยตนเอง หากเขามีทักษะกระบวนการต่าง ๆ (process skills) ที่จำเป็น แนวคิดในเรื่องการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการ (process) ควบคู่ไปกับเนื้อหาความรู้หรือผลผลิต (product) จึงเกิดขึ้น แต่ก็เป็นที่น่าเสียดายว่า แม้แนวคิดนี้จะแพร่หลายมากกว่า 20 ปีแล้ว แต่การนำแนวคิดไปใช้ยังไม่กว้างขวาง และบังเกิดผลเท่าที่ควร ผู้เขียนเห็นว่าแนวคิดที่เป็นเรื่องที่น่าส่งเสริม เพราะนับวันก็จะยิ่งทวี

ความสำคัญมากขึ้น และผู้เรียนในสังคมอนาคต จำเป็นต้องมีคุณสมบัติทางด้านการคิด การปฏิบัติ การแก้ปัญหาสูงขึ้นกว่าในอดีตและปัจจุบัน ดังนั้น เราจึงจำเป็นต้องส่งเสริมและฝึกฝนให้ผู้เรียนมีทักษะทางสติปัญญาหรือทักษะกระบวนการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตซึ่งมีจำนวนมาก เช่น ทักษะการแสวงหาความรู้ และการศึกษด้วยตนเอง เช่น ทักษะการสืบค้นแหล่งความรู้ ทักษะการอ่าน ทักษะการฟัง ทักษะการตั้งคำถาม ทักษะการจับใจความสำคัญ ทักษะการจดบันทึก ทักษะการประมวลผลความรู้ การจัดทำผังความรู้ การเขียน การอธิบายและการสรุป เป็นต้น

1. ทักษะการศึกษด้วยตนเอง

2. ทักษะการคิดและกระบวนการคิดต่าง ๆ เช่น ทักษะการคือ เปรียบเทียบจำแนก วิเคราะห์ สังเคราะห์ หาแบบแผน จัดโครงสร้าง จัดระบบ การตั้งสมมติฐาน การพิสูจน์ทดสอบ การลงข้อสรุป การสรุปอ้างอิง รวมทั้งกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กระบวนการคิดแก้ปัญหา กระบวนการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กระบวนการศึกษาวิจัย เป็นต้น

3. ทักษะการจัดการ

4. ทักษะการทำงานกลุ่มหรือทำงานเป็นทีม

ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสติปัญญา จึงควรให้ครอบคลุมการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาความรู้ และทักษะกระบวนการทั้งหลายที่จะต้องใช้ในการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ด้วยตนเองตามแนวคิดการสร้างสรรค้ความรู้ (Constructivism) และเน้นการฝึกฝนทักษะกระบวนการทั้งหลายที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ตามแนวคิดของการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ (process learning) ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

3. เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทางสังคมและอารมณ์ กิจกรรมการเรียนรู้ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ (interaction) กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งเปรียบเสมือนแหล่งความรู้ที่มีคุณค่า แต่เดิมในอดีตครูทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ เพราะเชื่อกันว่าครูเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญ ผู้เรียนจึงต้องศึกษาจากครูเท่านั้น แต่ปัจจุบัน คงเป็นที่ประจักษ์แล้วว่า แหล่งความรู้นั้นมีหลายแหล่งมาก และในบางเรื่องครูอาจไม่ใช่แหล่งความรู้ที่สำคัญก็ได้ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทางโลก ทำให้การแพร่กระจายของข่าวสารข้อมูลเป็นไปได้มาก และเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว ขอบฟ้าแห่งความรู้ ไม่ได้สิ้นสุดที่ครูและห้องเรียน แต่ได้ขยายขอบเขตไปอย่างกว้างขวาง เนื่องจากการเรียนรู้ของบุคคลเกิดขึ้นจากการรับรู้ข้อมูล ข้อเท็จจริงต่าง ๆ เข้าไปในสมอง และสมองจะทำหน้าที่ย่อยข้อมูลตีความและสร้างความหมายของข้อมูลเหล่านั้นประสานกันกับข้อมูลเดิมที่มีอยู่ เกิดเป็นความรู้ หรือโครงสร้างความรู้ใหม่ของบุคคลนั้น ดังนั้น การเรียนรู้จึงขึ้นกับสิ่งที่รับเข้ามา หากมีข้อมูลหลากหลาย การเรียนรู้ก็ย่อมมีโอกาสที่จะเกิดมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ หากครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมรอบตัว การปฏิสัมพันธ์จะช่วยให้ผู้เรียนรับข้อมูลเข้ามา การเรียนรู้ของ

ผู้เรียนย่อมจะขยายขอบเขตออกไปอย่างกว้างขวาง มากกว่าการได้ปฏิสัมพันธ์กับครูเพียงแหล่งเดียว แหล่งความรู้ที่อยู่รอบตัวเราที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์แก่ผู้เรียนมีหลายแหล่ง

เช่นเดียวกับการมีส่วนร่วมทางด้านอื่น ๆ ที่ต้องมีการคำนึงถึงอารมณ์ และความรู้สึกของผู้เรียน ครูจำเป็นต้องวิเคราะห์ว่า ขณะที่ผู้เรียนกำลังมาปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมรอบตัว ผู้เรียนควรเกิดอารมณ์ความรู้สึกใดที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ และ พยายามแสวงหาวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกดังกล่าว เช่น ในบางกรณีเราอาจต้องสร้างสถานการณ์ที่ทำให้ผู้เรียนมีความสุข สนุกสนานที่ได้ทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น เพื่อส่งเสริมให้เขาเห็นคุณค่าของการสัมพันธ์กับผู้อื่น แต่ในบางกรณีเราอาจต้องสร้างความรู้สึกรังเกี้ยว สงสัย เมื่อเกิดการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อช่วยกระตุ้นความสนใจในการแสวงหาคำตอบ เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมทั้ง 4 ด้าน ดังกล่าว จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ได้ดี เนื่องจากเป็นการเรียนรู้ที่ได้ผ่านกระบวนการคิด กลั่นกรอง โดยให้ผู้เรียนเอง ผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจและจำในสิ่งที่ตนเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม แม้ว่า ผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจหรือทักษะจากกิจกรรมดังกล่าวแล้วก็ตามผู้เรียนก็อาจจะยังไม่สามารถนำไปใช้ได้ การที่ผู้เรียนจะสามารถถ่ายโอนการเรียนรู้ (transfer of learning) ไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้ จำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝน นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ (application) ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย หากผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้มากๆ ความมั่นใจและความชำนาญในการที่จะนำความรู้นั้นไปใช้ในชีวิตจริงจะเกิดขึ้น

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นครูเป็นศูนย์กลาง

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นครูเป็นศูนย์กลาง ถือเป็นแนวทางหนึ่งที่ครูสามารถเลือกใช้ได้ แต่ควรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ การที่การสอนโดยยึดครูเป็นศูนย์กลางเกิดเป็นปัญหาขึ้นมา ก็เนื่องจากครูมักใช้เป็นประจำอยู่แนวทางเดียวต่อเนื่องไปตลอด จึงทำให้ไม่เกิดประสิทธิภาพในการเรียนรู้ เนื่องจากแนวการสอนเพียงแนวเดียว ไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ครบทุกด้านเสมอไป

การจัดการเรียนการสอน โดยเน้นครูเป็นศูนย์กลาง เป็นการจัดกลุ่มของลักษณะ การสอน โดยยึดความสำคัญของบทบาทที่มีผลต่อการเรียนการสอนของผู้เรียนและใช้เวลาเรียน (learning time) เป็นเกณฑ์ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนโดยยึดครูเป็นศูนย์กลาง หมายถึงลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่ครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญหรือมีส่วนร่วมอย่างต้นตัว (active participation) ในกิจกรรมการเรียนการสอนมากกว่าผู้เรียน ครูทำหน้าที่ดำเนินการต่าง ๆ เช่น บรรยาย อธิบายให้ผู้เรียนฟัง สาธิตให้ผู้เรียนดู เป็นต้น จะเห็นได้ว่าการที่ครูดำเนินการเช่นนั้น ครูกำลังมี "active participation" ครูต้องมีการเคลื่อนไหวทางด้าน ร่างกาย ต้องพูด ต้องแสดงท่าทาง ต้องเดินไป

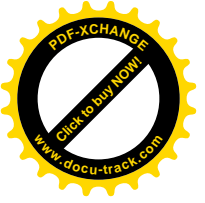
มา ต้องหยิบโน้มนำนี้ ครูมีการตื่นตัวทางสติปัญญา เพราะต้องคิดว่าจะพูดอะไร อย่างไร จะต้องเรียบเรียงคำพูด คิดหาวิธีอธิบาย คิดถามคำถามหรือตอบคำถาม เป็นต้น ครูมีการตื่นตัวทางสังคม เพราะต้องคอยสังเกตผู้เรียนถามผู้เรียน นอกจากนั้นครูยังมีการตื่นตัวทางอารมณ์ เช่น หากผู้เรียนให้ความสนใจเรียนครูก็พอใจ หากผู้เรียนไม่สนใจ ครูอาจไม่พอใจและเกิดความรู้สึกท้อแท้หรือเบื่อหน่ายได้

จากที่กล่าวมาทั้งหมดแสดงว่า ขณะที่ครูสอน ครูเป็นผู้มีบทบาทที่ ตื่นตัวมาก หรือมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวในกิจกรรมการเรียนการสอนมาก ในขณะที่ผู้เรียนซึ่งก็มี บทบาทและมีส่วนร่วมในกิจกรรมเช่นกัน คือเป็นผู้ฟัง ผู้จด ผู้ตอบคำถาม แต่การมีส่วนร่วมนั้นไม่ได้เป็นไปอย่างตื่นตัวครบทุกด้าน เช่น ถ้านั่งฟังนาน ๆ อาจเกิดอาการง่วงนอน ถ้าฟังแล้วไม่ได้คิดตาม ไม่ซักก็ จะไปคิดเรื่องอื่น หากสิ่งที่ฟังไม่ก่อให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจหรือเข้าใจ หรือเห็นประโยชน์ สิ่งที่เรียนรู้นั้นก็อาจไม่มีความหมาย แต่ในทางตรงกันข้าม หากการบรรยาย อธิบาย สาธิต ดังกล่าว ครูสามารถทำได้ดีมากจนผู้เรียนเกิดความตื่นตัว ตั้งใจฟังใช้ความคิดถามคำถามด้วยความสนใจ และผู้เรียนเกิดความเข้าใจ ก็ถือได้ว่า ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวด้วยเหมือนกัน แม้ว่าการเรียนการสอนนั้นจะยึดครูเป็นศูนย์กลาง เพราะครูมีบทบาทมากกว่าผู้เรียน

โดยทั่วไป การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นครูเป็นศูนย์กลางนั้น มีความเหมาะสมกับการเรียนรู้เนื้อหาสาระที่ผู้เรียนไม่สามารถหาอ่านได้จากหนังสือหรือตำรา หรือกับเนื้อหาสาระที่มีความซับซ้อน ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถทำความเข้าใจได้ด้วยตนเอง ต้องอาศัยคำอธิบายจากครู หรือเป็นความรู้จากประสบการณ์ของผู้สอน ซึ่งผู้สอนสามารถถ่ายทอดได้ดี เนื่องจากเป็นผู้ที่ได้ประสบมาด้วยตนเอง เนื้อหาสาระใดที่ผู้เรียนสามารถอ่านและทำความเข้าใจด้วยตนเองได้ ก็ไม่จำเป็นที่ครูจะต้องบรรยาย บอก เล่า แต่ครูจำเป็นต้องมีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน

จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นครูเป็นศูนย์กลางเป็นแนวการจัดการเรียนการสอน โดยครูมีบทบาทมากกว่าผู้เรียนครูเป็นผู้ **“Active”** และเป็นผู้ใช้เวลาส่วนใหญ่ของการเรียนการสอน แต่การที่ครูจะสอนอย่างไรนั้น เป็นเรื่องที่ต้องแสวงหา ซึ่งหากครูคิดถึงประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ และมีความสามารถสูง ครูก็อาจแสวงหาวิธีการสอนที่เหมาะสมและดำเนินการสอนโดยใช้เวลาส่วนใหญ่ในการสอน แต่ด้วยความสามารถและวิธีการที่เหมาะสม ครูก็อาจช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุด คือ เกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายได้ดี

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า การสอนโดยเน้นครูเป็นศูนย์กลางนั้นไม่ได้เป็นรูปแบบการสอนหรือวิธีสอนแต่เป็นการจัดกลุ่มของการสอน โดยยึดเอาบทบาทและการใช้เวลาในการเรียนการสอนเป็นเกณฑ์ หากครูเป็นผู้มีบทบาทที่ตื่นตัว (**Active role**) มากกว่าผู้เรียนและใช้เวลาของการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่ก็ถือว่าการจัดการเรียนการสอนนั้นยึดครูเป็นสิ่งสำคัญ แต่ในการสอนครูจำเป็นต้องหารูปแบบหรือวิธีการต่าง ๆ มาใช้ ซึ่งมีรูปแบบและวิธีการบางวิธีที่มีลักษณะเอื้อต่อ

ลักษณะการสอนที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง หากครูสามารถนำมาใช้และทำได้ดี ก็อาจเกิดประโยชน์ สูงสุด แก่ผู้เรียนได้ คือช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี

การจัดกระบวนการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

โรงเรียนกีฬา มุ่งเน้นให้ครูทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ จัดกระบวนการเรียนรู้ ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังต่อไปนี้

(1) ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึง ความสนใจ ความถนัด วิถีชีวิต ความเท่าเทียม ความเสมอภาค พัฒนาตนเองตามความสามารถและศักยภาพ

(2) นักเรียนปฏิบัติจริง

(3) ฝึกทักษะคิดเป็น จัดการ ได้ ประยุกต์ใช้ผ่านกระบวนการเรียนรู้

(4) เรียนรู้ด้วยกระบวนการวิจัย

(5) ใช้กระบวนการวิจัยมาพัฒนากระบวนการเรียนรู้

(6) ศึกษาติดตามข้อบกพร่องนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

(7) สอดแทรกการอบรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดี อย่างสม่ำเสมอ

(8) ใช้แหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้

(9) ใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ทุกประเภท ที่มุ่งเน้นให้ครูและนักเรียนผลิตสื่อเองได้ จัดหาหนังสือแบบเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ จัดทำสื่อประจำตัวนักเรียนและห้องเรียน และเน้นสื่อที่ใช้สืบค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

(10) จัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้

(11) ให้มีการยืดหยุ่น ตามเหตุการณ์ สภาพท้องถิ่น นักเรียน สาระการเรียนรู้และเวลา

(12) วัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง อย่างหลากหลาย

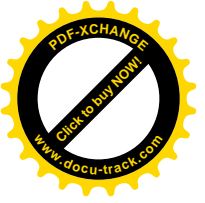
และ มุ่งเน้นให้ครูบูรณาการ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังต่อไปนี้

(1) บูรณาการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตร โดยบูรณาการเป็นหน่วยการเรียนรู้ เป็นแบบสหวิทยาการ เชื่อมโยงระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ และเป็น โครงการงาน/โครงการ

(2) บูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยจัดกิจกรรมหลากหลาย กิจกรรมพัฒนาความรู้ ความคิด ทักษะ กระบวนการ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้คุณธรรม และใช้กระบวนการวิจัย

(3) บูรณาการ ประเมินผล ที่สอดคล้องกิจกรรมการเรียนรู้ และเชื่อมโยงความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม

(4) บูรณาการกับวิถีชีวิต ทั้งในด้านการดำรงชีวิต ศิลปะ วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น อาชีพและสังคม

บทบาทผู้เกี่ยวข้องกับการจัดกระบวนการเรียนรู้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา

- 3.1 จัดระบบบริหารจัดการ
- 3.2 ใช้กระบวนการวิจัยพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 3.3 สนับสนุนการพัฒนาบุคลากร
- 3.4 เชื่อมโยงการเรียนรู้ใน โรงเรียนกับชุมชน

2. ครู

- 2.1 วางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกับผู้เรียน
- 2.2 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประเมินผลการเรียนรู้
- 2.3 ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนรู้

3. ผู้เรียน

- 1.1 กำหนดเป้าหมาย วางแผนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความถนัด ความสามารถของ

ตนเอง

- 1.2 รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง
- 1.3 สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
- 1.4 เรียนรู้อย่างกระตือรือร้น
- 1.5 ประเมินและปรับปรุงตนเอง

4. ผู้ปกครอง

- 4.1 เอาใจใส่ ให้กำลังใจ
- 4.2 สนับสนุนการเรียนรู้
- 4.3 ร่วมมือจัดการเรียนรู้
- 4.4 กำกับ ติดตาม ดูแล ประเมินผลการจัดการศึกษา

5. ชุมชน

- 5.1 สนับสนุนการเรียนรู้
- 5.2 ร่วมมือจัดการเรียนรู้
- 5.3 เป็นแหล่งเรียนรู้
- 5.4 เชื่อมโยงการเรียนรู้ในโรงเรียนกับชุมชน
- 5.5 กำกับ ติดตาม ดูแล และประเมินผลการจัดการศึกษา

2.3.3 การวัดผล และประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งของการจัดการศึกษา เพราะเป็นกระบวนการที่ทำให้ทราบว่า การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนนั้น สามารถดำเนินการได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ ประสิทธิภาพสำเร็จเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขและปรับปรุงการดำเนินงานด้านต่างๆ ของโรงเรียนต่อไป

คำว่า “การวัดผล” และ “การประเมินผล” มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

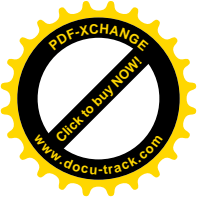
ชวาล แพรัตกุล (2535, หน้า 140) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง กระบวนการใดที่จะให้ได้มาซึ่งปริมาณจำนวนหนึ่ง อันมีความหมายแทนขนาดสมรรถภาพ นามธรรมที่นักเรียนผู้นั้นมีอยู่ในตน ถ้าใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือกระตุ้นก็คือ เอาจำนวนผลงานที่นักเรียนแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบออกมา เป็นเครื่องชี้บอกว่า เขามีสมรรถภาพในเรื่องนั้นๆ ปานใด

ส่วนคำว่า “การประเมินผล” นั้น ชวาล แพรัตกุล (2535, หน้า 141) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ครุณาทุกๆ รายการที่ทราบจากการวัดไปใช้ คือ ครอบงำผลจากการวัดผลเหล่านั้นมารวมกัน เพื่อนำไปวินิจฉัย ตีราคาคุณค่าหรือชี้ขาดลงเป็นผลสรุปว่าเด็กคนนั้นมีคุณภาพสูงหรือต่ำ สมควรสอบได้หรือสอบตก พันธ์ หันนาคินทร์ (2524, หน้า 199-200) ได้อธิบายการวัดผลและประเมินผลว่า การวัดผลเป็นการเปรียบเทียบผลที่ได้จากการเรียนกับมาตรฐานอันหนึ่งที่ยึดถืออยู่ซึ่งมีลักษณะเป็นรูปธรรม คือ จะแสดงผลของการวัดผลออกมาเป็นตัวเลขเพื่อแสดงว่านักเรียนมีความรู้มากน้อยเพียงใดจากที่ได้เรียนไปแล้ว และอาจบอกได้ว่าหลังจากสอบแล้วนักเรียนได้คะแนนเท่าไร โดยนำผลที่นักเรียนทำได้กับคำตอบที่ครูเตรียมคะแนนที่เราได้จากการวัดผลนั้น เช่น เก่งหรือไม่เก่ง ดีหรือไม่ดี คือ เมื่อได้คะแนนจากการวัดมาแล้วเรายังบอกไม่ได้ทีเดียวว่าเด็กคนนั้นเก่งหรือไม่เก่ง เราจะต้องใช้วิธีการอนุมานดูต่อไปอีก โดยการเปรียบเทียบกับคนอื่นในห้องเดียวกัน ไพบาล หวังพานิช (2526, หน้า 13) กล่าวว่า การวัดผลการศึกษา หมายถึง กระบวนการในการกำหนด หรือหาจำนวน ปริมาณ อันดับหรือรายละเอียดของคุณลักษณะหรือพฤติกรรมคน โดยใช้เครื่องมือเป็นหลักในการวัด กระบวนการดังกล่าว ทำให้ได้ตัวเลขหรือข้อมูลรายละเอียดต่างๆ ที่ใช้ในจำนวนลักษณะที่วัดได้ กิติมา ปรีดีดิลก (2532, หน้า 72) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องทำการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนว่าได้ผลแค่ไหนเพียงไรหรือจะต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างไร การวัดผลและประเมินผลเป็นกระบวนการต่อเนื่องของการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลแบ่งเป็น การประเมินผลก่อนการเรียน การประเมินผลระหว่างเรียน และการประเมินผลหลังเรียน

สรุปได้ว่า การวัดผลและประเมินผลเป็นกระบวนการต่อเนื่องของการเรียนการสอน เป็นหน้าที่ของครูผู้สอน ที่จะต้องวัดผลและประเมินผลการเรียนของนักเรียน โดยใช้เครื่องมือเป็นหลักในการวัดผลการเรียนรู้ของนักเรียน ว่านักเรียนมีสมรรถภาพในการเรียนเพียงใดหลังจากการวัดผลแล้วจึงนำผลของทุกรายการที่ได้หลังจากการวัดมารวมกัน แล้ววินิจฉัยว่านักเรียนมีคุณภาพอยู่ในระดับใด

นอกจากการวัดผลและประเมินผลจะเป็นหน้าที่ของครูแล้ว ผู้บริหารก็มีหน้าที่ในเรื่องนี้ด้วย ซึ่งพินัส หันนาคินทร์ (2524, หน้า 200) กล่าวว่า ครูใหญ่มีหน้าที่เกี่ยวกับการประเมินผลการศึกษาของนักเรียนดังนี้

1. กำหนดนโยบายโดยทั่วไปเกี่ยวกับการวัดผล คือ
 - 1.1 ประเภทของข้อสอบที่จะใช้เครื่องมืออื่นๆ เช่น การสัมภาษณ์หรือการเขียนตอบ
 - 1.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบ ปีหนึ่งจะสอบกี่ครั้ง เก็บคะแนนหรือไม่ จะเก็บเช่นไรและเท่าไร
 - 1.3 มาตรฐานอันพึงยึดถือในการสอบหรือวัดผล
 - 1.4 การเตรียมแบบ (form) สำหรับรายงานผลการสอบต่อผู้ปกครอง
2. จัดหาเครื่องมือ เครื่องใช้ต่างๆ ที่จำเป็นในการสอบ เช่น เครื่องพิมพ์ กระดาษไข กระดาษโรเนียว ตลอดจนเจ้าหน้าที่เพื่อการนั้น
3. พยายามหาทางส่งเสริมครู ให้มีความรู้ในการวัดผลเพิ่มขึ้น ทั้งเทคนิคในการออกข้อสอบ การให้คะแนน การประเมินผลข้อสอบ ตลอดจนการรายงานผลการสอบ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก ถ้าตัวข้อสอบไม่ดีแล้ว การวัดผลทั้งหลายก็คลาดเคลื่อนหมด
4. การจัดการสอบ กำหนดครูผู้คุมสอบ เวลาที่ใช้ในการสอบ
5. การจัดห้องสอบ ที่นั่ง การสร้างบรรยากาศให้เหมาะแก่การสอบ
6. กระทรวงศึกษาธิการ ได้วางระเบียบเรื่องผู้เข้าสอบ และผู้ควบคุมการสอบไว้โดยละเอียด ครูใหญ่จะต้องให้ครูน้อยได้ทราบและเข้าใจระเบียบนั้นอย่างชัดเจน เพื่อจะได้ปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน
7. เมื่อสอบเสร็จแล้ว ครูใหญ่จะได้ทำการประเมินผลการสอบที่ได้ผ่านไปแล้ว หากมีข้อบกพร่องเกิดขึ้นก็ต้องหาทางแก้ไขต่อไปหรือหากมีความคิดใหม่ๆ เกิดขึ้นก็จะได้บันทึกไว้สำหรับลงจัดทำต่อไป

การวัดผลและประเมินผลเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งของการจัดการศึกษา เพราะเป็นกระบวนการที่ทำให้ทราบว่า การจัดการเรียนการสอนตลอดจนความพยายามต่างๆของโรงเรียนที่ส่งเสริมการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตรนั้นประสบความสำเร็จเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงการดำเนินงานด้านต่างๆของโรงเรียนต่อไป การดำเนินการเกี่ยวกับหลักฐานการวัดผลและประเมินผลการเรียนนั้น โรงเรียนต้องมีหลักฐานเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนของนักเรียน คือสมุดประเมินผลรายวิชามัธยมศึกษาตอนต้น (รบ.3 ค) และหรือสมุดประเมินผลรายวิชามัธยมศึกษาตอนปลาย (รบ.3 ป) ที่ถูกต้อง และเป็นปัจจุบันมีการรายงานผลการเรียนของนักเรียนตามระเบียบการวัดผลและประเมินผลการเรียน รวมไปถึงมีการเก็บรักษาหลักฐานการวัดผลและประเมินผลการเรียนเรียบร้อยและปลอดภัย (กรมสามัญศึกษา, 2532, หน้า 45-46)

การประเมินผลงานวิชาการ

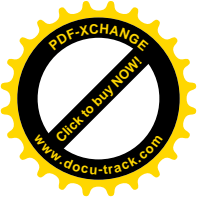
กรมสามัญศึกษา (2535) กล่าวถึง วัดคุณภาพประสงค์ วิธีและลักษณะการประเมินผลงานวิชาการ ในเอกสารคู่มือผู้บริหาร โรงเรียนไว้ดังนี้

1. การออกแบบสอบถาม
2. การตั้งผู้รับความคิดเห็นของผู้ร่วมงาน
3. การจัดประชุมสัมมนาสรุปผลงานประจำปี

2.3.4 การประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ จะต้องเป็นการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ ทำให้เป็นคนที่มีรู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีจริยธรรม คุณธรรม รู้จักพึ่งตนเอง และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

การพัฒนาคุณภาพการศึกษา จะต้องเริ่มจากสถานศึกษา ดำเนินการพัฒนาคุณภาพของตนเอง โดยในการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษานั้น จะต้องมีการประกันคุณภาพภายในผสมผสานอยู่ในกระบวนการบริหาร และการจัดการเรียนการสอนตามปกติของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา อันจะเป็นการสร้างเชื่อมั่นว่าสถานศึกษาจะจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐาน เพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีความสามารถและมีความสุข

การประกันคุณภาพการศึกษา ตามบัญญัติของ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

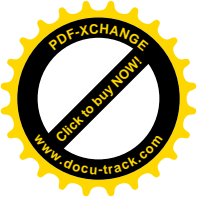
มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษา จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อ รองรับการประกันคุณภาพภายนอก

แนวคิดและหลักการในการประกันคุณภาพ

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง " การบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง" ซึ่งจะเป็นการสร้างเชื่อมั่นให้ผู้รับบริการทางการศึกษาทั้งผู้รับบริการ โดยตรง ได้แก่ ผู้เรียนและผู้ปกครอง กับผู้รับบริการทางอ้อม ได้แก่ สถานประกอบการ ประชาชน และสังคมโดยรวม ว่าการดำเนินงานของสถานศึกษาจะมีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพหรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด

แนวคิดระบบการประกันคุณภาพทางการศึกษา มีดังนี้

การควบคุมคุณภาพ เป็นการกำหนดมาตรฐานคุณภาพ และการพัฒนาสถานศึกษาให้เข้าสู่มาตรฐานการตรวจสอบคุณภาพ เป็นการตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด การประเมินคุณภาพ เป็นการประเมินคุณภาพของสถานศึกษา โดยหน่วยงานที่กำกับดูแลในเขตพื้นที่ และหน่วยงานต้นสังกัด ถือว่าเป็นการประเมินภายใน เพราะดำเนินการโดยหน่วยงานที่อยู่ในสายการบริหารของสถานศึกษา ซึ่งจะดำเนินการตรวจเยี่ยมเป็นระยะๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษา มีการพัฒนาคุณภาพ อันเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนรับการประเมินภายนอก

แนวคิดตามหลักการบริหาร

ตามหลักการบริหารนั้น การประกันคุณภาพภายใน เป็นการบริหารจัดการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพให้เป็นที่ไปตามมาตรฐานที่ต้องการ หลักการและกระบวนการบริหารดังกล่าว เป็นสิ่งที่ใช้ในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยจะต้องมีกระบวนการวางแผน ทำตามแผน ตรวจสอบประเมิน และพัฒนาปรับปรุงอยู่เสมอ เพื่อให้การทำงานได้ผลและมีคุณภาพดี ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดของระบบการประกันคุณภาพและแนวคิดตามหลัก การบริหารแนวคิดเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพ จะประกอบด้วย การควบคุมและการตรวจสอบคุณภาพ ส่วนหลักการบริหารที่เป็นระบบครบวงจร (PDCA) ประกอบด้วย การร่วมกันวางแผน (Plan) การร่วมกันปฏิบัติตามแผน (Do) การร่วมกันตรวจสอบ (Check) และการร่วมกันปรับปรุง (Action)

ขั้นตอนการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน

การเตรียมการ

1.เตรียมความพร้อมของบุคลากร

- สร้างความตระหนัก
- พัฒนาความรู้และทักษะ

2.แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบ

การดำเนินการ

1.วางแผน (P)

- กำหนดเป้าหมาย หรือมาตรฐานการศึกษา
- จัดลำดับความสำคัญ ของเป้าหมาย
- กำหนดแนวทางการดำเนินงาน
- กำหนดเวลา
- กำหนดงบประมาณ
- กำหนดผู้รับผิดชอบ

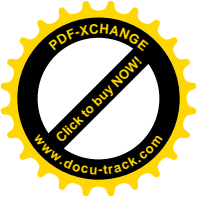
การรายงาน

จัดทำรายงานประเมินตนเอง หรือรายงานประจำปี

- รวบรวมผลการดำเนินงาน และผลการประเมิน
- วิเคราะห์ตามมาตรฐาน
- เขียนรายงาน

2. ดำเนินการตามแผน (D)

- ส่งเสริม สนับสนุน

- จัดตั้งอำนาจความสะดวก สนับสนุนทรัพยากร
- กำกับติดตาม
- ให้การนิเทศ

3. ตรวจสอบและประเมิน (C)

- วางกรอบการประเมิน
- จัดทำเครื่องมือ
- เก็บข้อมูล
- วิเคราะห์ แปลความหมาย
- ตรวจสอบ / ปรับปรุง คุณภาพการประเมิน

4. นำผลประเมินมาปรับปรุงงาน (A)

- ปรับปรุงการปฏิบัติงานของบุคคล
- วางแผนในระยะต่อไป
- จัดทำข้อมูลสารสนเทศ

การประกันคุณภาพภายในกับการประเมินตนเอง

การประกันคุณภาพภายในเป็นภารกิจที่สถานศึกษาจะต้องทำอยู่แล้ว จึงไม่ใช่เรื่องใหม่หรือเรื่องแปลกแยกไปจากงานปกติ "การประเมินตนเองก็เหมือนกับการส่งกระจกดูตนเอง" การที่สถานศึกษาใช้กระจกส่องตน ส่องงาน และส่องศิษย์ แล้ววินิจฉัยวิเคราะห์หาจุดอ่อน จุดแข็งที่เกิดขึ้นกับตน กับงานและกับศิษย์ จะช่วยทำให้เกิดการพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้น ทำให้เด็กและเยาวชนไทยเป็นคนดี มีความสามารถและมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543)

การจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่รับประกันได้ว่ามีคุณภาพ เป็นที่น่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับของผู้รับบริการ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนนั้น ควรประกอบด้วย การประกันคุณภาพ ใน 3 องค์ประกอบ คือ

1. คุณภาพของผู้บริหาร
2. คุณภาพของครูผู้สอน
3. คุณภาพของผู้เรียน

1. คุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษา ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถเข้าใจสภาพปัญหา ร่วมมือกับบุคลากรในสถานศึกษาและชุมชน วางแผนแก้ไขปัญหาหรือพัฒนา ดำเนินการพัฒนา ติดตามผล และปรับปรุงแก้ไขพัฒนาได้อย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง

2. คุณภาพของครูผู้สอน ควรเป็นผู้มีความรู้ สามารถปฏิบัติงานโดยใช้ความรู้ที่มีความเข้าใจและสามารถจัดการเรียนการสอน สนองความมุ่งหมายและหลักการตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ร่วมมือดำเนินการพัฒนาการปฏิบัติงานตามหน้าที่อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

3. คุณภาพของผู้เรียน ผู้เรียนต้องมีคุณภาพดี (เก่ง ดี มีความสุข) การที่คุณภาพจะเกิดกับผู้เรียนนั้น คุณภาพของผู้บริหารและคุณภาพของครูผู้สอนจะต้องเกิดขึ้นก่อน ถ้าผู้บริหารและครูมีคุณภาพแล้ว ย่อมส่งผลให้เกิดคุณภาพของผู้เรียนตามลำดับ "ผู้บริหารที่มีคุณภาพ จะส่งผลให้ครูผู้สอนมีคุณภาพ ผู้บริหารและครูที่มีคุณภาพ จะส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณภาพ"

2.3.5 การนิเทศภายใน

การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันของผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ได้มาซึ่งสัมฤทธิ์ผลสูงสุดในการเรียนรู้ของนักเรียน

จุดมุ่งหมายของการนิเทศ

1. เพื่อพัฒนาคนและบุคลากรทางการศึกษา
2. เพื่อพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้
3. เพื่อการสร้างความสัมพันธ์
4. เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจ

หลักการสำคัญของการนิเทศการศึกษา

1. การนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการ (การทำงานเป็นขั้นตอน/มีความต่อเนื่อง/เป็นระบบ/ไม่หยุดนิ่ง/มีปฏิสัมพันธ์) ทำงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ

2. เป้าหมายสูงสุดอยู่ที่คุณภาพและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของนักเรียน

3. เน้นบรรยากาศ ที่เป็นประชาธิปไตย

การนิเทศภายในสถานศึกษา

เป็นความพยายามทุกวิถีทางของผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา ในอันที่จะปรับปรุง แก้ไข พัฒนาประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในโรงเรียน ให้มีมีคุณภาพตรงตามมาตรฐานของหลักสูตร มาตรฐานการศึกษาชาติเพิ่มสูงขึ้นอย่างยั่งยืนและต่อเนื่อง เพื่อเป็นการเพิ่มพลังและศักยภาพในการปฏิบัติงานของวิชาชีพครู รวมทั้งส่งเสริมให้ครูมีความก้าวหน้าในวิชาชีพและผลสุดท้าย คือ การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ที่ก้าวหน้าและพัฒนาแบบยั่งยืนอย่างมีประสิทธิภาพ

การนิเทศภายในสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาต้องนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินงานในหน้าที่ผู้บริหารสถานศึกษา คือ งานวิชาการ งานงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไป โดยเฉพาะงานวิชาการ ถือเป็นงานหลักหรือภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่มุ่งกระจายอำนาจในการบริหารจัดการไปให้สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญ ทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็ง ในการบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัย เกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ โดยการบริหารงานวิชาการ จะมีขอบข่าย/ภารกิจ ดังต่อไปนี้

- 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 3) การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
- 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 5) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- 6) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
- 7) การนิเทศการศึกษา
- 8) การแนะแนวการศึกษา
- 9) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
- 10) การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน
- 11) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
- 12) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ แก่บุคคล ครอบครัวยุติธรรม องค์กร หน่วยงาน

และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

องค์ประกอบของการนิเทศภายในสถานศึกษา

1. บุคลากรนิเทศ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ คณะนิเทศการจัดกระบวนการเรียนรู้ และครูผู้สอน ซึ่งจะเป็นตัวจักรสำคัญในการนิเทศการศึกษาและทำหน้าที่เป็นผู้นิเทศการศึกษาด้วย

2. วิธีการนิเทศ

2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายการนิเทศ ที่ส่งเสริมการปฏิบัติงานและความร่วมมือในการทำงานของครูและคณะ ส่งเสริมให้ครูรักงานวิชาการ ทำงานวิชาการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เคารพในหลักการและเหตุผล พยายามปรับปรุงคุณภาพของงาน และช่วยเหลือให้ครูปฏิบัติงานได้สะดวก มีโอกาสเพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจ มีเวลาปฏิบัติงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 กำหนดวิธีการหาข้อมูล ศึกษาปัญหาอุปสรรค และประเด็นที่ต้องพัฒนา ได้แก่ การเข้าเยี่ยมชมชั้นเรียน การสังเกต ปรีกษาหารือ ประเมินผลงานทางวิชาการของโรงเรียน

2.3 กำหนดวิธีหรือกิจกรรมการนิเทศ โดยพิจารณาเลือกวิธีการหรือกิจกรรมต่อไปนี้ตามความเหมาะสม ได้แก่ การประชุม นิเทศ การสาธิตการจัดกระบวนการเรียนรู้ การประชุม การอบรม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศ ได้แก่ แบบทดสอบ แบบสำรวจ แบบสังเกต แบบบันทึก พฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ แบบบันทึกบรรยากาศในชั้นเรียน และเอกสารอ้างอิง

การนิเทศการจัดกระบวนการเรียนรู้

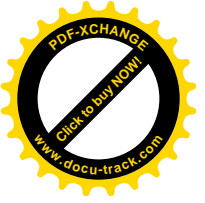
การนิเทศการจัดกระบวนการเรียนรู้ จะต้องตั้งอยู่บนหลักแห่งมนุษยสัมพันธ์ การนิเทศการจัดกระบวนการเรียนรู้ เป็นส่วนหนึ่งของนิเทศการศึกษา แม้ว่าจะจำกัดลงมาแล้วว่าเป็นการนิเทศการจัดกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับครูโดยตรงแล้วก็ตาม แต่ยังเป็นกิจกรรมการนิเทศที่ผสมผสานกันทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

กระบวนการนิเทศภายในสถานศึกษา ประกอบด้วย การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา อุปสรรคและความต้องการ การวางแผน ดำเนินการตามแผน การสร้างสื่อเครื่องมือและพัฒนาวิธีการนิเทศ ติดตามและประเมินผลรายงานตามลำดับ ตามลำดับดังนี้

- 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ
- 2) การวางแผนและกำหนดทางเลือก
- 3) การสร้างสื่อ นวัตกรรมและเครื่องมือ
- 4) การปฏิบัติการนิเทศภายในสถานศึกษา
- 5) การประเมินผลและรายงานผล

การนิเทศการจัดกระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียน

การนิเทศการจัดกระบวนการเรียนรู้ เป็นการช่วยเหลือ อำนวยความสะดวก แนะนำ ชี้แจง บริการ ร่วมมือ ปรับปรุง แก้ไข พัฒนาการบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ครู ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง แก้ไขและพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพสูงขึ้น ซึ่งจะต้องอาศัยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การมีส่วนร่วมและร่วมมือซึ่งกันและกัน แบบกัลยาณมิตรระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ

ความสำคัญและความจำเป็นของการนิเทศการจัดกระบวนการเรียนรู้

- 1) ลดภาระของครูผู้สอนทำให้มีเวลาค้นคว้า ทดลอง วิจัยวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ใหม่ ๆ
- 2) ช่วยพิจารณาความเหมาะสมของงานให้ถูกต้องกับความสามารถและศักยภาพของครู และช่วยให้ครูวางแผนการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้
- 3) ช่วยส่งเสริมขวัญและกำลังใจของคณะครูให้อยู่ในสภาพที่ดี เพื่อปฏิบัติงานต่าง ๆ ในสถานศึกษาร่วมกันเป็นทีม
- 4) ช่วยประเมินผลงานการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครู โดยอาศัยความเจริญงอกงามของนักเรียนเป็นสำคัญ
- 5) ปัจจุบันหน้าที่ของครูผู้สอนเปลี่ยนไปจากเดิม ครูต้องเป็นผู้แนะนำและต้องทำหน้าที่หลายอย่าง
- 6) เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครู
- 7) ครูต้องมีความรู้และความก้าวหน้าทางวิชาการใหม่ ๆ เสมอ
- 8) ขนาดของสถานศึกษาใหญ่ขึ้น ครูมีกิจกรรมและคาบการจัดกระบวนการเรียนรู้มากขึ้นหน้าที่นิเทศจึงมากขึ้นเช่นกัน

กระบวนการจัดกระบวนการเรียนในชั้นเรียน

- 1) การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้สอน
- 2) การวางแผนการจัดกระบวนการเรียนรู้และการสร้างเครื่องมือ
- 3) การสังเกตพฤติกรรมการจัดกระบวนการเรียนรู้
- 4) การวิเคราะห์พฤติกรรมการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน
- 5) การปรับปรุงการจัดกระบวนการเรียนรู้

บทบาทของผู้นิเทศในการจัดกระบวนการเรียนรู้

1) ศึกษาวิเคราะห์

1.1 ร่วมวางแผนกับครูเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่มเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามนโยบายการจัดการศึกษาของสถานศึกษา วางโครงการดำเนินงานให้บรรลุ โดยทำหน้าที่ปรึกษาและแนะนำการขจัดปัญหาของครูแต่ละคน

1.2 ร่วมมือด้านบริหารช่วยในการตัดสินใจดำเนินการและแนวทางการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา กระบวนการจัดการเรียนรู้

1.3 จัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูแสวงหาวิชาการใหม่ ๆ และนำมาปรับปรุงการจัดกระบวนการเรียนรู้

1.4 เสนอแนะพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา โดยช่วยคณะครูตั้งจุดประสงค์ของกระบวนการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เลือกประสบการณ์ ที่มีคุณค่าให้แก่ครู เลือกวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อการเรียนรู้ ที่เหมาะสมและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.5 จัดการเกี่ยวกับการสาธิต วิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ การใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา

1.6 มีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลการศึกษา รวมทั้งวิจัยในชั้นเรียน เพื่อปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ให้ดีขึ้น

2) ผู้บริหารสถานศึกษา

2.1 ปฐมนิเทศครูใหม่

2.2 จัดประชุมก่อนเปิดภาคเรียน

2.3 สังเกตการจัดกระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียน

2.4 เยี่ยมชั้นเรียน

2.5 สาระการจัดกระบวนการเรียนรู้

2.6 นิเทศเป็นรายบุคคลหรือหมู่คณะ

2.7 อบรมครู

2.8 จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ

2.9 สัมมนาครู

2.10 จัดหาหนังสือที่ดีมีคุณค่าให้ห้องสมุด

2.11 จัดหา สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ให้แก่ครู

2.12 สนับสนุนให้ครูไปศึกษาเพิ่มเติมระหว่างปิดภาคเรียน

3) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หรือคณะนิเทศการจัดกระบวนการเรียนรู้และรองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายวิชาการ

3.1 ช่วยส่งเสริม สนับสนุน อำนวยความสะดวกในการปฐมนิเทศครูใหม่

3.2 แนะนำ ส่งเสริม สนับสนุน ให้ครูได้เจริญงอกงามในวิชาชีพครู การสร้างผลงานทางวิชาการ

3.3 ช่วยจัดโปรแกรมการพัฒนาการจัดการกระบวนการเรียนรู้ สำหรับครูที่ประสบความล้มเหลวในการจัดกระบวนการเรียนรู้

3.4 จัดตัวอย่างการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่ดี ที่ประสบผลสำเร็จของกลุ่มสาระการเรียนรู้ ของคุณ เพื่อที่จะนำไปสาธิต ให้ครูที่มาขอคำปรึกษาหรือด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เป็นของตนเอง

4) ครูที่ปรึกษา หรือครูประจำชั้นและครูผู้สอนที่มีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญ

4.1 นิเทศการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้กับเพื่อนครูด้วยกัน โดยปรึกษาหารือ ร่วมมือและคอยชี้แนะ เพื่อปรับปรุงในสิ่งที่ยังมีปัญหา ไม่ชัดเจน หรือช่วยครูผู้สอนที่มี ประสิทธิภาพน้อยกว่าให้เป็นครูที่ดีมีคุณภาพในอนาคต

4.2 นิเทศการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้แก่ผู้เรียน โดยให้คำปรึกษา ชี้แนะ ช่วยเหลือสนับสนุน ปรับปรุง และจัดสิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมี ความสุขและสนุกกับการเรียนรู้

กระบวนการนิเทศการจัดการกระบวนการเรียนรู้ในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศ ในลักษณะของ "ผู้ร่วมวิชาชีพครู" นั่นคือจะต้องยอมรับ สรรพคุณ เกียรติยศ เสริมกำลังใจ โดยมีส่วนช่วย ความสัมพันธ์ร่วมกันคือ การเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของ นักเรียนเป็นสำคัญ

ขั้นตอนที่ 2 การปรึกษาหารือและเตรียมแผนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้น

2.1 การจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่สอดคล้องกับกับความต้องการและความถนัดของ นักเรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.2 ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ ความรู้ มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

2.3 จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิด เป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

2.4 จัดการเรียนการสอน โดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุล กัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกรายวิชา

2.5 ส่งเสริมสนับสนุน ให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และ อำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็น ส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและนักเรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียน การสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

2.6 จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น ได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

เทคนิคการประหม่อมก่อนการสังเกตการจัดกระบวนการเรียนรู้

- 1) ชี้แนะถึงความกังวลของครูเกี่ยวกับการจัดกระบวนการเรียนรู้
- 2) การแปลและคลี่คลายความกังวลไปสู่พฤติกรรมที่เฉพาะเจาะจงสามารถสังเกตได้
- 3) ระบุวิธีการปรับปรุงการจัดกระบวนการเรียนรู้
- 4) ช่วยเหลือครูตั้งจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงและพัฒนาตนเอง
- 5) เลือกเวลา สังเกตการจัดกระบวนการเรียนรู้
- 6) เลือกเครื่องมือและพฤติกรรมที่จะบันทึก
- 7) ทำความกระจ่างเกี่ยวกับลักษณะของบทเรียนและการจัดกระบวนการเรียนรู้

(นิพนธ์ ไทยพานิช, 2531)

ขั้นตอนที่ 3 การสังเกตการจัดกระบวนการเรียนรู้ เทคนิคบางประการในการสังเกตการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดย

3.1 สังเกตความต่อเนื่องของปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับครูและนักเรียนกับนักเรียน

3.2 พยายามค้นหาแบบฉบับของพฤติกรรมการจัดกระบวนการเรียนรู้

3.3 แสวงหาหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.4 ค้นหาและสรุปให้ได้ว่าพฤติกรรมการจัดกระบวนการเรียนรู้ชุดใดเด่นชัด มีคุณภาพ ประสบผลสำเร็จหรือประสบความสำเร็จ

3.5 บันทึกสิ่งที่เกิดขึ้น โดยใช้มาตรการในการวัดและประเมิน

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์พฤติกรรมการจัดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน เป็นขั้นการเสนอข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับพฤติกรรมการจัดกระบวนการเรียนรู้ของผู้รับการนิเทศ พฤติกรรมของนักเรียนและบรรยากาศในชั้นเรียนที่เกิดขึ้น ขณะดำเนินการจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ ทั้งครูผู้รับการนิเทศกับผู้รับการนิเทศจะร่วมกันวิเคราะห์ ว่าพฤติกรรมการจัดกระบวนการเรียนรู้ใดเด่นและพฤติกรรมใดน้อย พฤติกรรมการจัดกระบวนการเรียนรู้ใดมีปัญหา ก็ควรร่วมมือกันหาทางปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้น

เทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feed Back) คือ เป็นการวิธีการนำเสนอข้อมูลอย่างมีระบบซึ่งเที่ยงตรง แม่นยำไม่มีอคติ ที่ได้จากการสังเกตในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้ครูผู้รับการนิเทศได้รับทราบ ดังนี้

เทคนิคที่ 1 ให้ข้อมูลป้อนกลับต่อครู โดยการให้ข้อมูลที่มีระบบจากการสังเกตการจัดกระบวนการเรียนรู้

เทคนิคที่ 2 การซักถามถึงความรู้สึก ความคิดเห็นและการแสดงออกของครูผู้รับการนิเทศเกี่ยวกับข้อมูล

เทคนิคที่ 3 สนับสนุนให้ครูผู้รับการนิเทศพิจารณาทางเลือกใหม่ เกี่ยวกับจุดหมายของบทเรียนวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้

พฤติกรรมการณ์เทศทางตรง ได้แก่ การแนะนำ การออกคำสั่ง และการติชม

พฤติกรรมการณ์เทศทางอ้อม ได้แก่ การรับฟัง การใช้คำถามเพื่อช่วยคลี่คลายคำพูดของครูให้ชัดเจนขึ้น การส่งเสริมสนับสนุนให้แสดงออก การให้มีความกล้า การเสนอแนะ การสนับสนุน และการให้ขวัญและกำลังใจจากผลการวิจัย พบว่า ครูผู้รับการนิเทศพึงพอใจพฤติกรรมการณ์เทศทางอ้อม

ขั้นตอนที่ 5 การปรับปรุงและพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยร่วมหาวิธีการแก้ไขปรับปรุงและพัฒนา ลักษณะของการตรวจประสิทธิภาพการจัดกระบวนการเรียนรู้

1) ตรวจสอบความรู้ของนักเรียนก่อนการจัดกระบวนการเรียนรู้

2) แปลความหมายและตีความหมายจากการตรวจสอบ โดยใช้ค่าสถิติ 3 ชนิด คือ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.)

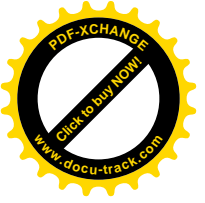
3) ครูดำเนินการจัดกระบวนการเรียนรู้ ตามช่วงเวลาที่กำหนดไว้กับผู้นิเทศ

4) ตรวจสอบความรู้ของนักเรียนหลังการเรียนรู้

5) เปรียบเทียบผลการตรวจสอบความรู้ของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ ดังนี้

5.1 คะแนนเฉลี่ย จะบอกให้ทราบว่าสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนที่ได้จากการจัดกระบวนการเรียนรู้นั้นเป็นอย่างไร ยิ่งคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนรู้สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนรู้มากเท่าใด ก็แสดงว่า สัมฤทธิ์ผลของการจัดกระบวนการเรียนรู้สูงมากเท่านั้น

5.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน จะบอกให้ทราบถึงลักษณะการกระจายของคะแนนนักเรียนภายในกลุ่มว่ามีมากน้อยเพียงใด ถ้ามีการกระจายมาก แสดงว่าคะแนนนักเรียนภายในกลุ่มนั้นมีความแตกต่างกันมาก นั่นคือนักเรียนที่เรียนเก่งจะได้คะแนนสูงมาก นักเรียนที่เรียนอ่อนจะได้คะแนนต่ำ สิ่งที่ต้องการ คือ ค่าเบี่ยงเบนมีค่าน้อยที่สุด เพื่อแสดงว่านักเรียนที่เก่งและอ่อนจะได้คะแนนไม่แตกต่างกัน ถ้าคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนรู้สูงขึ้น โดยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังการเรียนรู้มีค่าเท่าเดิมหรือใกล้เคียงกับก่อนการเรียนรู้ แสดงว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูได้ช่วยให้ให้นักเรียนทุกคนมีความรู้สูงขึ้นเท่า ๆ กัน แต่ยังไม่ถือว่า มีคุณภาพ ถ้าคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนรู้สูงขึ้น โดยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังการเรียนรู้มีค่ามากกว่าก่อนการเรียนรู้ แสดงว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูเป็นไปอย่างปล่อยปละละเลย เด็กเก่งยิ่งเก่งมากขึ้น นักเรียนอ่อนยิ่งอ่อนมากขึ้น ถือว่าคุณภาพต่ำ แต่ถ้าคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการเรียนรู้ โดยค่าเบี่ยงเบน

มาตรฐานหลังการเรียนรู้มีค่าลดลง แสดงว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูดี มีประสิทธิภาพในการช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคน ได้รับความรู้ ความสามารถสูงสุด ของแต่ละคน ซึ่งนับว่า เป็นวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

5.3 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย จะบอกให้ทราบว่า กลุ่มผู้เรียนมีการกระจายคิดเป็นร้อยละเท่าใด ซึ่งการจะตัดสินว่าคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครูว่ามีประสิทธิภาพนั้น จะถือเกณฑ์ว่า ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายมีค่าน้อยกว่าร้อยละ 15 ซึ่งคำนวณได้จาก (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน/คะแนนเฉลี่ย) X 100

จาก 5.1-5.3 สรุปได้ว่า คุณภาพของการจัดกระบวนการเรียนรู้ของครูที่มีประสิทธิภาพ หรือไม่นั้นให้ครูดูที่

- (1) คะแนนเฉลี่ยสูงจากเดิมมากน้อยเพียงใด
- (2) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ลดลงจากเดิมหรือไม่
- (3) ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ต่ำกว่าร้อยละ 15 หรือไม่

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิวัฒน์ สุวรรณอภิชน (2546) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 3 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา ภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก เพียงด้านเดียว คือ การประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา นอกนั้นมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

อภิรักษ์ นานาห์ (2545) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพ ปัญหา และความต้องการในการบริหารงานวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาอยู่ในระดับ มาก โดยเฉพาะด้านการพัฒนาบุคลากร และการจัดการเรียนการสอน

ระวีวรรณ มาสมพงษ์ (2545) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุดของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครู/อาจารย์ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน และหัวหน้าหมวดวิชา มีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ส่วนครู/อาจารย์มีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง

สุนนา ระบบ (2542) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงาน สภาสถาบันราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า ผู้บริหารกับอาจารย์ ที่มีเพศ ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เฉลิมชัย อิ่มมาก (2539) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 6 พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษาครบทั้ง 6 ด้าน คือ การทำแผนงานวิชาการ การบริหารงานวิชาการ การพัฒนาส่งเสริมทางด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลการเรียน งานทะเบียนนักเรียน และการประเมินผลงานวิชาการ ปัญหาที่ประสบคือ ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผน โรงเรียนขาดความพร้อมด้านอาคารสถานที่ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ ครูบางคนไม่เปลี่ยนแปลงวิธีการสอน มีคลังข้อสอบไม่ครบทุกหมวดวิชา และปัญหาการนำผลการวิเคราะห์ไปปรับปรุงงานวิชาการ

สุจิตตรา ศุภพงษ์ (2539) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสิงห์บุรี พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีการปฏิบัติงานวิชาการอยู่ในเกณฑ์มาก 2 งาน ได้แก่ งานด้านการเรียนการสอน และงานประชุมอบรมทางวิชาการ มีการปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง 5 งาน ได้แก่ งานด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานวัสดุประกอบหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผลการเรียน งานห้องสมุด และงานนิเทศภายใน สำหรับปัญหาในการบริหารงานวิชาการมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ครูผู้สอนไม่สนใจศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับเอกสารประกอบหลักสูตร ก่อนทำการสอน ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ไม่มีการสำรวจความเพียงพอในการใช้สื่อของครู ไม่มีการนำผลการประเมิน ไปแก้ปัญหาร่วมกับผู้ปกครอง ไม่มีการควบคุมดูแล ติดตามและประเมินผลการใช้ห้องสมุด ครูขาดความกระตือรือร้นในการเพิ่มความรู้ในการพัฒนาตนเองและขาดการติดตามผลการปฏิบัติงานของครู

ผกาพรรณ วาทีรัมย์ (2540) ได้ศึกษาเรื่องสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดลำปาง พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดลำปาง ในด้านการเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนพบว่าโรงเรียนได้มีการสำรวจผลการเรียนของนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำในระดับมาก แต่ไม่ได้ให้ความสำคัญหรือให้ความสำคัญในระดับน้อยที่สุด ในเรื่องการสอนซ่อมเสริมแก่นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำและไม่ได้ให้ความสำคัญ

หรือให้ความสำคัญในระดับน้อยที่สุด ในเรื่องการสอนซ่อมเสริมแก่นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำ และไม่ได้ให้ความสำคัญในเรื่องการสอนชดเชยกรณีมีการหยุดเรียนเป็นกรณีพิเศษ ส่วนการสร้างยุทธศาสตร์การสอน พบว่าโรงเรียนมุ่งเน้นให้ครูจัดทำแผนการสอนมาก

วินัย เกิดทอง (2541) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 6 พบว่าผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นส่วนใหญ่ตรงกันว่า การปฏิบัติงานด้านการบริหารงานวิชาการ 7 ด้าน คือการวางแผนงานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การจัดครูเข้าสอน การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมนักเรียน การวัดผลประเมินผลการเรียน การประเมินผลงานวิชาการมอบหมายให้คณะกรรมการวิชาการและหรือผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชา ส่วนอีก 2 ด้าน คือ ด้านการจัดแผนการเรียน และการพัฒนาการเรียนการสอน ผู้บริหารประชุมร่วมกับผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ หัวหน้าหมวดวิชาและครูแนะแนว ส่วนวิธีดำเนินการจัดให้สำรวจสภาพปัจจุบันปัญหา ความต้องการจำเป็น และความต้องการของท้องถิ่นในการประกอบอาชีพ เพื่อวางแผนงานวิชาการ การจัดแผนการเรียน พิจารณาจากจำนวนบุคลากร วุฒิ ให้มีการติดตามประเมินผล การจัดการเรียนการสอน ใช้วิธีการประชุมครูภายในหมวดวิชา การจัดครูเข้าสอนคำนึงถึงความถนัด ความต้องการของครู การพัฒนาการเรียนการสอน จัดให้มีการนิเทศภายใน และจัดครูเข้ารับการอบรมส่งเสริมการผลิตและการจัดการเรียนใช้สื่อการสอน จัดครูเป็นที่ปรึกษากิจกรรม โดยให้ครูสมัครหรือเลือกตามความต้องการของครู มีการกำกับดูแลการสร้างแบบทดสอบและปรับปรุงเครื่องมือการวัดผลผลการเรียน จัดให้มีการประเมินผลงานวิชาการ เมื่อเสร็จสิ้นงานนั้นๆ ส่วนปัญหาในการบริหารงานวิชาการส่วนใหญ่ เห็นว่าครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนงาน การเขียนแผนงานและโครงการ จำนวนครูขาดและเกินในบางหมวดวิชา ครูไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการสอน ขาดวิธีการกระตุ้นส่งเสริมให้ครูเห็นความสำคัญในการจัดกิจกรรมนักเรียน และไม่นำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน

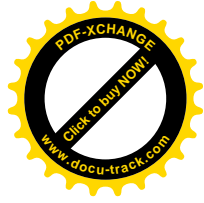
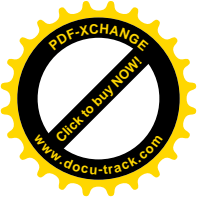
แมคคาร์ธี (MaCarthy ,1971 , 705-A) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา ในรัฐนิวเจอร์ซีย์ (New Jersey) จากกลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชาและครู ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มครูมีความคิดเห็นไม่สอดคล้อง กับผู้บริหารและผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ เกี่ยวกับบทบาทในการปฏิบัติงานด้านวิชาการ เรื่องการสังเกตการสอน การวัดผลและการประเมินการศึกษา การจัดตั้งคณะกรรมการ บริหารงานด้านวิชาการและความรับผิดชอบ ในการตัดสินใจของคณะกรรมการนอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีความเห็นตรงกันกับผู้บริหาร โรงเรียนควรจะมีบทบาท มีความรับผิดชอบ และบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด นอกเหนือจากการบริหารงานด้านอื่นๆ

ดีซอเทล (Desautel, 1978, หน้า 42-A) ได้ศึกษาการรับรู้บทบาทในการบริหารโรงเรียนในรัฐคาโอต้าเหนือ สหรัฐอเมริกา พบว่าผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นว่าการใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเรียนการสอนและยังมีความเห็นต่อไปว่าตนจะปฏิบัติหน้าที่นี้ให้มากกว่าที่ปฏิบัติอยู่และถือว่าเป็นบทบาทที่มีความสำคัญที่สุดของผู้บริหารโรงเรียน

มินูดีน (Minudin, 1987, หน้า 2403) ได้ทำการวิจัยบทบาททางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในรัฐซาบาห์ มาเลเซีย พบว่าส่วนใหญ่ผู้บริหารมีหน้าที่เป็นหลักในการประเมินผลโครงการของโรงเรียน สนับสนุนให้ผู้ร่วมงานมีการศึกษาและประสบการณ์เพิ่มขึ้น กำหนดวัตถุประสงค์ของโรงเรียนอย่างชัดเจน ควบคุมโครงการและกิจกรรมอื่นๆ ทั้งหมดของโรงเรียนสอนในระยะสั้นๆ รู้และเข้าใจกฎข้อบังคับในการเรียนรายวิชาต่างๆ

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่ผู้บริหารโรงเรียนกีฬา ต้องให้ความสำคัญมากที่สุด เพราะถือว่างานวิชาการเป็นงานหลักของโรงเรียน ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครูผู้สอนจำเป็นจะต้องมีความรับผิดชอบร่วมกัน เพราะงานวิชาการเป็นงานพัฒนาเยาวชนให้มีคุณภาพมีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง ของโลก สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข อุปสรรคที่ทำให้งานวิชาการในโรงเรียน ไม่เป็นตามที่คาดหวัง เพราะผู้บริหารโรงเรียนมักให้ความสนใจในด้านอาคารสถานที่งานด้านธุรการมากกว่า เนื่องจากเป็นงานที่เห็นชัดเจน ผู้บริหารส่วนใหญ่ประสบปัญหาอุปสรรคในการบริหารงานวิชาการ คือ ขาดความรู้เรื่องการวางแผน การเขียนโครงการการใช้สถิติและข้อมูลในการวางแผนงานวิชาการ ขาดการวางแผนกิจกรรม จำนวนครูขาดและเกินในบางหมวดวิชา ขาดการติดตามประเมินผลและขาดการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนางาน

ฉะนั้น บุคลากรทุกคนในโรงเรียนจะต้องร่วมกันปฏิบัติงานวิชาการ ซึ่งเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งของโรงเรียน งานวิชาการจึงจะสามารถพัฒนาไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาอุปสรรค ผู้วิจัยจึงศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนโดยจำแนกการบริหารงานวิชาการออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผล และประเมินผล ด้านการประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา และด้านการนิเทศภายใน เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆ อันจะทำให้การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พัฒนาไปอย่างมีคุณภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

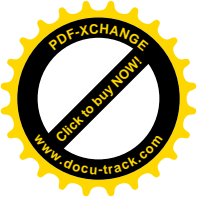
การศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้วิจัยได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัย โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) หรือเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยการแจกแบบสอบถามไปยังประชากรที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย และใช้ค่าสถิติในการทดสอบข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมีรายละเอียดปลีกย่อย ดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรที่ทำการศึกษา
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้วัด
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรที่ทำการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการ/ผู้ช่วยผู้อำนวยการ/หัวหน้าหมวด และ อาจารย์ผู้สอน ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปีการศึกษา 2549 จากโรงเรียนทั้งหมด 11 โรงเรียน ประกอบด้วย

1. โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี มีจำนวนผู้อำนวยการ 1 คน ผู้ช่วยผู้อำนวยการ 3 คน หัวหน้าหมวด 3 คน และอาจารย์ผู้สอน 27 คน รวมจำนวน 34 คน
2. โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น มีจำนวนผู้อำนวยการ 1 คน ผู้ช่วยผู้อำนวยการ 2 คน หัวหน้าหมวด 2 คน และอาจารย์ผู้สอน 14 คน รวมจำนวน 19 คน
3. โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ มีจำนวนผู้อำนวยการ 1 คน ผู้ช่วยผู้อำนวยการ 2 คน หัวหน้าหมวด 3 คน และอาจารย์ผู้สอน 15 คน รวมจำนวน 21 คน
4. โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง มีจำนวนผู้อำนวยการ 1 คน ผู้ช่วยผู้อำนวยการ 3 คน หัวหน้าหมวด 2 คน และอาจารย์ผู้สอน 14 คน รวมจำนวน 20 คน
5. โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี มีจำนวน ผู้อำนวยการ 1 คน ผู้ช่วยผู้อำนวยการ 1 คน หัวหน้าหมวด 1 คน และอาจารย์ผู้สอน 17 คน รวมจำนวน 20 คน

มากที่สุด	คะแนน 5 คะแนน
มาก	คะแนน 4 คะแนน
ปานกลาง	คะแนน 3 คะแนน
น้อย	คะแนน 2 คะแนน
น้อยที่สุด	คะแนน 1 คะแนน

สำหรับการแปลความหมายในตอนที 2 เมื่อรวบรวมข้อมูลและแจกแจงความถี่ได้แล้วจะใช้คะแนนรายข้อแบ่งระดับความคาดหวัง เป็น 5 ระดับ โดยใช้วิธีการคำนวณความกว้างของอัตราภาคชั้นดังนี้

$$\begin{aligned}
 & \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} \\
 = & \frac{(5 - 1)}{5} \\
 = & 0.80
 \end{aligned}$$

ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าคะแนนดังนี้ (บุญเรียง ขจรศิลป์, 2539)

ระดับเกณฑ์ประเมิน	ระดับคะแนน
น้อยที่สุด	1.00 – 1.80
น้อย	1.81 – 2.60
ปานกลาง	2.61 – 3.40
มาก	3.41 – 4.20
มากที่สุด	4.21 – 5.00

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการประกอบการวิจัยในเรื่องนี้ ใช้ข้อมูลที่จำแนกตามแหล่งที่มา 2 ส่วน คือ

1. การเก็บข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการเก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม (Questionair) จากการออกแบบสอบถามผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนัก

พัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปีการศึกษา 2549 ซึ่ง
แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ

2. การเก็บข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เก็บรวบรวมข้อมูลได้จากการศึกษาทฤษฎี
เอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้อง เช่น ข้อมูลจากหนังสือ บทความ วารสาร รายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์
และแหล่งข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.4 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้วัด

1. การทดสอบในเนื้อหาความเข้าใจ (Content Validity) และการใช้ภาษา โดยการนำ
แบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ รศ. หวน พันธุ์พันธ์ (อาจารย์ที่ปรึกษา) ตรวจสอบและแก้ไข

2. นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.วิระวัฒน์ อุทัยรัตน์, รองศาสตราจารย์
ดร.โชติ เพชรชื่น, ดร.เฉลิมชัย มนุษเสวต ตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

3. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) หลังจากสร้างแบบสอบถามสมบูรณ์แล้วผู้ศึกษาได้ทำ
การทดสอบแบบสอบถามกับผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการ
กีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 30 คน เพื่อปรับปรุง
แบบสอบถามให้เหมาะสมตามสัมประสิทธิ์ แอลฟา หรือแบบของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความ
เชื่อมั่น 0.965 ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่นในระดับที่ยอมรับได้ (> 0.70) จึงนำไปใช้
เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

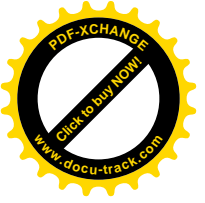
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
SPSS (Statistical Package for the Social Science) ประมวลผล โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
ซึ่งได้จากการออกแบบสอบถามวิจัย ประกอบด้วย

1. สถิติเพื่อบรรยาย (Descriptive Statistics)

1.1 ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อรายงานผลเกี่ยวกับข้อมูล
ทั่วไปและใช้พรรณนาในการวิจัย

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- N แทน จำนวนประชาชน
- μ แทน ค่าเฉลี่ย
- σ แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย โดยแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

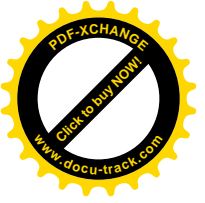
ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน ด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ตอนที่ 5 ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา

4.3 ผลการวิเคราะห์

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

ตาราง 4.1

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงาน

ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5	102	50.50
5 ปีขึ้นไป	100	49.50
รวม	202	100.00

จากตาราง 4.1 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจมี ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ต่ำกว่า 5 ปี และมีประสบการณ์ 5 ปีขึ้นไป ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียง กันมาก คิดเป็น ร้อยละ 50.50 และ 49.50 ตามลำดับ

ตาราง 4.2

แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน

ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้บริหาร	49	24.26
อาจารย์ผู้สอน	153	75.74
รวม	202	100.00

จากตาราง 4.2 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจเป็น อาจารย์ผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 75.74 และเป็นผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 24.26

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

ตาราง 4.3

แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในแต่ละด้าน

การบริหารงานวิชาการ	ค่าสถิติ		ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
	μ	σ		
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.18	0.71	ปานกลาง	3
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	3.17	0.78	ปานกลาง	4
ด้านการวัดผล และประเมินผล	3.26	0.67	ปานกลาง	1
ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา	3.20	0.79	ปานกลาง	2
ด้านการนิเทศภายใน	3.11	0.81	ปานกลาง	5
รวม	3.20	0.65	ปานกลาง	

จากตาราง 4.3 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.20$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผล และประเมินผล ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา และด้านการนิเทศภายใน โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นสูงสุดในด้านการวัดผล และประเมินผล ($\mu = 3.26$) และมีความคิดเห็นต่ำที่สุดในด้านด้านการนิเทศภายใน ($\mu = 3.11$)

ตาราง 4.4

แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
	μ	σ		
1. การวางแผนจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา	3.26	0.81	ปานกลาง	1
2. การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และสังคม	3.20	0.76	ปานกลาง	4
3. การนำหลักสูตรไปปฏิบัติให้เกิดผลในห้องเรียน โดยเลือกใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายสอดคล้องกับธรรมชาติของสาระการเรียนรู้และเหมาะสมกับผู้เรียน	3.25	0.77	ปานกลาง	2
4. ผู้บริหาร / คณะกรรมการทุกฝ่าย / ครูผู้สอน มีการประสานสัมพันธ์กันร่วมกันทำงาน และวางแผนจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา	3.20	0.98	ปานกลาง	4
5. การวางแผนให้ครูทุกคนสามารถแนะแนวผู้เรียนได้ทั้ง ด้านการศึกษา อาชีพและปัญหาอื่น ๆ เป็นต้น	3.11	0.90	ปานกลาง	5
6. การพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจ เพื่อสามารถนำความรู้ไปใช้จัดทำสาระของหลักสูตรสถานศึกษา	3.23	0.79	ปานกลาง	3
7. การนิเทศเพื่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.01	0.86	ปานกลาง	6
รวม	3.18	0.71	ปานกลาง	

จากตาราง 4.4 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.18$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 7 ข้อ โดยผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการวางแผนจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา และการนำหลักสูตรไปปฏิบัติให้เกิดผลในห้องเรียน โดยเลือกใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายสอดคล้องกับธรรมชาติของสาระการเรียนรู้และเหมาะสมกับผู้เรียน ($\mu = 3.26$ และ 3.25 ตามลำดับ) และมีความคิดเห็นต่ำที่สุดในเรื่องการนิเทศเพื่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\mu = 3.01$)

ตาราง 4.5

แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการ พัฒนาระบบการเรียนรู้

ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้	ค่าสถิติ		ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
	μ	σ		
8. การจัดทำแผนการเรียนรู้ โดยผู้เรียนมีส่วนร่วม	3.18	0.92	ปานกลาง	3
9. การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้านเวลา สาระการเรียนรู้และผู้เรียน	3.44	0.86	มาก	1
10. การจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงจากแหล่งเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้	3.09	0.88	ปานกลาง	4
11. การให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้	2.73	0.92	ปานกลาง	5
12. การส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	3.22	0.88	ปานกลาง	2
รวม	3.17	0.78	ปานกลาง	

จากตาราง 4.5 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\mu = 3.17$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้านเวลา สาระการเรียนรู้และผู้เรียน ($\mu = 3.44$) และมีความคิดเห็นต่ำที่สุดในเรื่องการให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้ ($\mu = 2.73$)

ตาราง 4.6

แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการ วัตถุประสงค์ และ ประเมินผล

ด้านการวัตถุประสงค์ และประเมินผล	ค่าสถิติ		ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
	μ	σ		
13. การกำหนดระเบียบ การวัตถุประสงค์และประเมินผลของสถานศึกษา	3.40	0.75	ปานกลาง	3
14. การจัดให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้น	3.73	0.81	มาก	1
15. การรายงานผลการประเมินให้แก่ผู้ปกครองทราบ	3.43	0.85	มาก	2
16. การจัดสร้างเครื่องมือวัตถุประสงค์ที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน	3.07	0.78	ปานกลาง	6
17. การจัดให้ครูมีพื้นฐานความรู้ทางสถิติในการวัตถุประสงค์ และ ประเมินผล	3.01	0.78	ปานกลาง	7
18. การรายงานผลความสำเร็จและความก้าวหน้าในการจัดการศึกษาประจำปีของสถานศึกษาให้สาธารณชนได้ทราบทั่วกัน	3.08	0.87	ปานกลาง	5
19. การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน	3.23	0.86	ปานกลาง	4
รวม	3.26	0.67	ปานกลาง	

จากตาราง 4.6 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการวัตถุประสงค์ และประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.26$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง 5 ข้อ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการจัดให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้น ($\mu = 3.73$) และมีความคิดเห็นต่ำที่สุดในเรื่องการจัดให้ครูมีพื้นฐานความรู้ทางสถิติในการวัตถุประสงค์ และประเมินผล ($\mu = 3.01$)

ตาราง 4.7

แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการประกันคุณภาพ ภายในและมาตรฐานการศึกษา

ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา	ค่าสถิติ		ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
	μ	σ		
20. การจัดบุคลากรให้มีความรู้ความพร้อมในการดำเนินงานประกันคุณภาพของสถานศึกษา	3.12	0.84	ปานกลาง	4
21. การวางแผนงานการประกันคุณภาพในสถานศึกษา	3.23	0.80	ปานกลาง	3
22. การส่งเสริมให้มีระบบการประกันคุณภาพในสถานศึกษา	3.33	0.83	ปานกลาง	1
23. การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง	3.27	0.85	ปานกลาง	2
24. การเชิญวิทยากรมาอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง	3.10	0.97	ปานกลาง	5
รวม	3.20	0.79	ปานกลาง	

จากตาราง 4.7 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.20$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 5 ข้อ โดยผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการส่งเสริมให้มีระบบการประกันคุณภาพในสถานศึกษา ($\mu = 3.33$) และมีความคิดเห็นต่ำที่สุดในเรื่องการเชิญวิทยากรมาอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ($\mu = 3.10$)

ตาราง 4.8

แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนกีฬา ในด้านนิเทศภายใน

ด้านนิเทศภายใน	ค่าสถิติ		ระดับ ความคิดเห็น	อันดับ
	μ	σ		
25. จัดให้มีการประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจในการนิเทศภายใน เพื่อปรับปรุงแก้ไขงานด้านวิชาการ	3.03	0.91	ปานกลาง	4
26. ให้ครูมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการนิเทศภายใน	3.07	0.90	ปานกลาง	3
27. จัดให้ครูมีโอกาสนำปัญหาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับงานวิชาการระหว่างครูด้วยกัน	3.02	0.97	ปานกลาง	5
28. การจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อใช้ในการจัดเตรียมการนิเทศภายใน	2.85	0.92	ปานกลาง	7
29. มีการสำรวจปัญหาและความต้องการการนิเทศภายใน	2.93	0.87	ปานกลาง	6
30. มีการจัดประชุมครูและผู้ปกครองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	3.60	0.99	มาก	1
31. ผู้ปกครองมีโอกาสได้ปรึกษาหารือกับครูเป็นระยะๆ เกี่ยวกับผลการเรียนและพฤติกรรมของนักเรียน	3.14	1.06	ปานกลาง	2
32. จัดให้มีการศึกษาดูงาน โรงเรียนตัวอย่างหรือโรงเรียนที่มีผลงานดีเด่น เพื่อให้ครูมีโอกาสนำความก้าวหน้าทางวิชาการมาปรับปรุงการเรียนการสอน	2.75	0.97	ปานกลาง	8
รวม	3.11	0.81	ปานกลาง	

จากตาราง 4.8 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านนิเทศภายใน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.20$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 7 ข้อ และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องมีการจัดประชุมครูและผู้ปกครองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ($\mu = 3.60$) และมีความคิดเห็นต่ำที่สุดในเรื่องจัดให้มีการศึกษาดูงานโรงเรียนตัวอย่างหรือโรงเรียนที่มีผลงานดีเด่น เพื่อให้อาจารย์ผู้สอน มีโอกาสนำความก้าวหน้าทางวิชาการมาปรับปรุงการเรียนการสอน ($\mu = 2.75$)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน ด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง

ตาราง 4.9

แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในแต่ละด้าน จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน

การบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนกีฬา	ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน					
	ผู้บริหาร			อาจารย์ผู้สอน		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.39	0.67	ปานกลาง	3.11	0.71	ปานกลาง
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	3.33	0.69	ปานกลาง	3.12	0.80	ปานกลาง
ด้านการวัดผล และประเมินผล	3.51	0.58	มาก	3.18	0.67	ปานกลาง
ด้านการประกันคุณภาพภายในและ มาตรฐานการศึกษา	3.47	0.68	มาก	3.12	0.80	ปานกลาง
ด้านการนิเทศภายใน	3.45	0.71	มาก	3.00	0.81	ปานกลาง
รวม	3.45	0.61	มาก	3.12	0.64	ปานกลาง

จากตาราง 4.9 พบว่า ผู้บริหารในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.45$) โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นสูงที่สุดในด้านการวัดผล และประเมินผล ($\mu = 3.51$) และมีความคิดเห็นต่ำที่สุดในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ($\mu = 3.33$)

อาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.12$) โดยอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นสูงที่สุดในด้านการวัดผล และประเมินผล ($\mu = 3.18$) และมีความคิดเห็นต่ำที่สุดในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ($\mu = 3.11, 3.12$ และ 3.12 ตามลำดับ)

ตาราง 4.10

แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน					
	ผู้บริหาร			อาจารย์ผู้สอน		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
1. การวางแผนจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา	3.47	0.87	มาก	3.20	0.79	ปานกลาง
2. การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาสอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และสังคม	3.47	0.68	มาก	3.11	0.77	ปานกลาง
3. การนำหลักสูตรไปปฏิบัติให้เกิดผลในห้องเรียน โดยเลือกใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายสอดคล้องกับธรรมชาติของสาระการเรียนรู้และเหมาะสมกับผู้เรียน	3.37	0.73	ปานกลาง	3.21	0.78	ปานกลาง
4. ผู้บริหาร / คณะกรรมการทุกฝ่าย / ครูผู้สอน มีการประสานสัมพันธ์กันร่วมกันทำงาน และวางแผนจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา	3.39	0.84	ปานกลาง	3.14	1.01	ปานกลาง
5. การวางแผนให้ครูทุกคนสามารถแนะนำผู้เรียนได้ ทั้งด้านการศึกษา อาชีพและปัญหาอื่นๆ เป็นต้น	3.29	0.87	ปานกลาง	3.06	0.91	ปานกลาง
6. การพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจ เพื่อสามารถนำความรู้ไปใช้จัดทำสาระของหลักสูตรสถานศึกษา	3.47	0.65	มาก	3.15	0.82	ปานกลาง
7. การนิเทศเพื่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.27	0.73	ปานกลาง	2.93	0.88	ปานกลาง
รวม	3.39	0.67	ปานกลาง	3.11	0.71	ปานกลาง

จากตาราง 4.10 พบว่า ผู้บริหารในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.39$) โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาสอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และสังคม และการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจ เพื่อสามารถนำความรู้ไปใช้จัดทำสาระของหลักสูตรสถานศึกษา ($\mu = 3.47$)

อาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.11$) โดยอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการนำหลักสูตรไปปฏิบัติให้เกิดผลในห้องเรียน โดยเลือกใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายสอดคล้องกับธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และเหมาะสมกับผู้เรียน และการวางแผนจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา ($\mu = 3.21$ และ 3.20 ตามลำดับ)

ตาราง 4.11

แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน

ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน					
	ผู้บริหาร			อาจารย์ผู้สอน		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
8. การจัดทำแผนการเรียนรู้โดยผู้เรียนมีส่วนร่วม	3.22	0.74	ปานกลาง	3.17	0.97	ปานกลาง
9. การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้านเวลา สาระการเรียนรู้และผู้เรียน	3.53	0.68	มาก	3.41	0.91	มาก
10. การจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงจากแหล่งเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้	3.24	0.80	ปานกลาง	3.04	0.90	ปานกลาง
11. การให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้	2.88	0.88	ปานกลาง	2.68	0.93	ปานกลาง
12. การส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	3.59	0.79	มาก	3.10	0.87	ปานกลาง
รวม	3.33	0.69	ปานกลาง	3.12	0.80	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้บริหารในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.33$) โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ($\mu = 3.59$)

อาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.12$) โดยอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้านเวลา สาระการเรียนรู้และผู้เรียน ($\mu = 3.41$)

ตาราง 4.12

แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน

ด้านการวัดผลและประเมินผล	ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน					
	ผู้บริหาร			อาจารย์ผู้สอน		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
13. การกำหนดระเบียบ การวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา	3.57	0.76	มาก	3.35	0.75	ปานกลาง
14. การจัดให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้น	3.88	0.73	มาก	3.68	0.83	มาก
15. การรายงานผลการประเมินให้แก่ผู้ปกครองทราบ	3.49	0.79	มาก	3.41	0.87	มาก
16. การจัดสร้างเครื่องมือวัดผลที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน	3.27	0.78	ปานกลาง	3.01	0.77	ปานกลาง
17. การจัดให้ครูมีพื้นฐานความรู้ทางสถิติในการวัดผล และประเมินผล	3.33	0.69	ปานกลาง	2.92	0.78	ปานกลาง
18. การรายงานผลความสำเร็จและความก้าวหน้าในการจัดการศึกษาประจำปีของสถานศึกษาให้สาธารณชนได้ทราบทั่วกัน	3.49	0.68	มาก	2.95	0.89	ปานกลาง
19. การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน	3.43	0.76	มาก	3.16	0.88	ปานกลาง
รวม	3.51	0.58	มาก	3.18	0.67	ปานกลาง

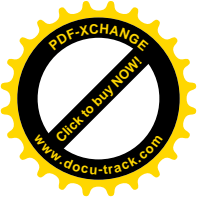
จากตาราง 4.12 พบว่า ผู้บริหารในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.51$) โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการจัดให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้น ($\mu = 3.88$)

อาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.18$) โดยอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการจัดให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้น ($\mu = 3.68$)

ตาราง 4.13

แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการประกันคุณภาพ ภายในและมาตรฐานการศึกษา จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน

ด้านการประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา	ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน					
	ผู้บริหาร			อาจารย์ผู้สอน		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
20. การจัดบุคลากรให้มีความรู้ความพร้อมในการดำเนินงานประกันคุณภาพของสถานศึกษา	3.47	0.77	มาก	3.01	0.84	ปานกลาง
21. การวางแผนงานการประกันคุณภาพในสถานศึกษา	3.45	0.68	มาก	3.16	0.82	ปานกลาง
22. การส่งเสริมให้มีระบบการประกันคุณภาพในสถานศึกษา	3.51	0.82	มาก	3.27	0.83	ปานกลาง
23. การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง	3.55	0.74	มาก	3.18	0.87	ปานกลาง
24. การเชิญวิทยากรมาอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง	3.27	0.78	ปานกลาง	3.05	1.02	ปานกลาง
รวม	3.47	0.68	มาก	3.12	0.80	ปานกลาง

จากตาราง 4.13 พบว่า ผู้บริหารในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.47$) โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ($\mu = 3.55$)

อาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.12$) โดยอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการส่งเสริมให้มีระบบการประกันคุณภาพในสถานศึกษา ($\mu = 3.27$)

ตาราง 4.14

แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการนิเทศภายใน
จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน

ด้านการนิเทศภายใน	ตำแหน่งในการปฏิบัติงาน					
	ผู้บริหาร			อาจารย์ผู้สอน		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
25. จัดให้มีการประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจในการนิเทศภายใน เพื่อปรับปรุงแก้ไขงานด้านวิชาการ	3.27	0.73	ปานกลาง	2.96	0.95	ปานกลาง
26. ให้ครูมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการนิเทศภายใน	3.29	0.79	ปานกลาง	3.00	0.92	ปานกลาง
27. จัดให้ครูมีโอกาสประชุมอภิปรายปัญหาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับงานวิชาการระหว่างครูด้วยกัน	3.24	0.83	ปานกลาง	2.95	1.00	ปานกลาง
28. การจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อใช้ในการจัดเตรียมการนิเทศภายใน	3.22	0.85	ปานกลาง	2.73	0.91	ปานกลาง
29. มีการสำรวจปัญหาและความต้องการการนิเทศภายใน	3.31	0.74	ปานกลาง	2.81	0.88	ปานกลาง
30. มีการจัดประชุมครูและผู้ปกครองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	3.90	0.96	มาก	3.50	0.99	มาก
31. ผู้ปกครองมีโอกาสได้ปรึกษาหารือกับครูเป็นระยะๆ เกี่ยวกับผลการเรียนและพฤติกรรมของนักเรียน	3.63	0.99	มาก	2.98	1.04	ปานกลาง
32. จัดให้มีการศึกษาดูงาน โรงเรียนตัวอย่างหรือโรงเรียนที่มีผลงานดีเด่น เพื่อให้ครูมีโอกาสนำความก้าวหน้าทางวิชาการมาปรับปรุงการเรียนการสอน	3.00	0.94	ปานกลาง	2.67	0.97	ปานกลาง
รวม	3.45	0.71		3.00	0.81	ปานกลาง

จากตาราง 4.14 พบว่า ผู้บริหารในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการนิเทศภายใน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.45$) โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องมีการจัดประชุมครูและผู้ปกครองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ($\mu = 3.90$)

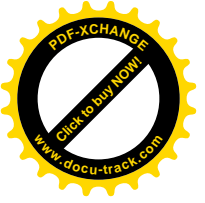
อาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการนิเทศภายใน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.00$) โดยอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องมีการจัดประชุมครูและผู้ปกครองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ($\mu = 3.50$)

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา จำแนกประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ด้วยวิธีการหาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ตาราง 4.15

แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในแต่ละด้านจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

การบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนกีฬา	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน					
	ต่ำกว่า 5 ปี			5 ปีขึ้นไป		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.21	0.81	ปานกลาง	3.32	0.82	ปานกลาง
ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	3.14	0.76	ปานกลาง	3.26	0.76	ปานกลาง
ด้านการวัดผล และประเมินผล	3.18	0.86	ปานกลาง	3.32	0.66	ปานกลาง
ด้านการประกันคุณภาพภายในและ มาตรฐานการศึกษา	3.16	1.04	ปานกลาง	3.24	0.91	ปานกลาง
ด้านการนิเทศภายใน	3.09	0.90	ปานกลาง	3.14	0.91	ปานกลาง
รวม	3.25	0.80	ปานกลาง	3.21	0.78	ปานกลาง

จากตาราง 4.15 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี ในโรงเรียนกีฬา ที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.25$) โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงที่สุดในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\mu = 3.51$) และมีความคิดเห็นต่ำที่สุดในด้านการนิเทศภายใน ($\mu = 3.33$)

ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.21$) โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นสูงที่สุดในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการวัดผล และประเมินผล ($\mu = 3.32$) และมีความคิดเห็นต่ำที่สุดในด้านการนิเทศภายใน ($\mu = 3.14$)

ตาราง 4.16

แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน					
	ต่ำกว่า 5 ปี			5 ปีขึ้นไป		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
1. การวางแผนจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา	3.21	0.81	ปานกลาง	3.32	0.82	
2. การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาสอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และสังคม	3.14	0.76	ปานกลาง	3.26	0.76	ปานกลาง
3. การนำหลักสูตรไปปฏิบัติให้เกิดผลในห้องเรียน โดยเลือกใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายสอดคล้องกับธรรมชาติของสาระการเรียนรู้และเหมาะสมกับผู้เรียน	3.18	0.86	ปานกลาง	3.32	0.66	ปานกลาง
4. ผู้บริหาร / คณะกรรมการทุกฝ่าย / ครูผู้สอน มีการประสานสัมพันธ์กันร่วมกันทำงาน และวางแผนจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา	3.16	1.04	ปานกลาง	3.24	0.91	ปานกลาง
5. การวางแผนให้ครูทุกคนสามารถแนะนำผู้เรียนได้ ทั้งด้านการศึกษา อาชีพและปัญหาอื่นๆ เป็นต้น	3.09	0.90	ปานกลาง	3.14	0.91	ปานกลาง
6. การพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจ เพื่อสามารถนำความรู้ไปใช้จัดทำสาระของหลักสูตรสถานศึกษา	3.25	0.80	ปานกลาง	3.21	0.78	ปานกลาง
7. การนิเทศเพื่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.08	0.79	ปานกลาง	2.94	0.92	ปานกลาง
รวม	3.13	0.75	ปานกลาง	3.23	0.66	ปานกลาง

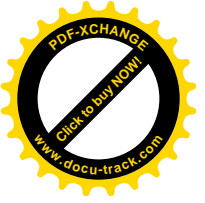
จากตาราง 4.16 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี ในโรงเรียนกีฬา ที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.13$) โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจ เพื่อสามารถนำความรู้ไปใช้จัดทำสาระของหลักสูตรสถานศึกษา ($\mu = 3.25$)

ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.23$) โดยอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการวางแผนจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา และการนำหลักสูตร ไปปฏิบัติให้เกิดผลในห้องเรียน โดยเลือกใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายสอดคล้องกับธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และเหมาะสมกับผู้เรียน ($\mu = 3.32$)

ตาราง 4.17

แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน					
	ต่ำกว่า 5 ปี			5 ปีขึ้นไป		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
8. การจัดทำแผนการเรียนรู้โดยผู้เรียนมีส่วนร่วม	3.28	1.02	ปานกลาง	3.08	0.80	ปานกลาง
9. การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้านเวลา สาระการเรียนรู้และผู้เรียน	3.43	0.92	มาก	3.45	0.80	มาก
10. การจัดให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงจากแหล่งเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้	3.14	0.89	ปานกลาง	3.04	0.86	ปานกลาง
11. การให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้	2.76	0.91	ปานกลาง	2.69	0.93	ปานกลาง
12. การส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	3.25	0.86	ปานกลาง	3.18	0.89	ปานกลาง
รวม	3.19	0.82	ปานกลาง	3.15	0.74	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.19$) โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้ยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้านเวลา สาระการเรียนรู้และผู้เรียน ($\mu = 3.43$)

ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.15$) โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้ยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้านเวลา สาระการเรียนรู้และผู้เรียน ($\mu = 3.45$)

ตาราง 4.18

แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการวัดผลและประเมินผล จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ด้านการวัดผลและประเมินผล	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน					
	ต่ำกว่า 5 ปี			5 ปีขึ้นไป		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
13. การกำหนดระเบียบ การวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา	3.29	0.75	ปานกลาง	3.51	0.75	มาก
14. การจัดให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้น	3.71	0.87	มาก	3.75	0.74	มาก
15. การรายงานผลการประเมินให้แก่ผู้ปกครองทราบ	3.46	0.84	มาก	3.39	0.86	ปานกลาง
16. การจัดสร้างเครื่องมือวัดผลที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน	3.09	0.77	ปานกลาง	3.05	0.78	ปานกลาง
17. การจัดให้ครุมีพื้นฐานความรู้ทางสถิติในการวัดผล และประเมินผล	2.97	0.75	ปานกลาง	3.06	0.80	ปานกลาง
18. การรายงานผลความสำเร็จและความก้าวหน้าในการจัดการศึกษาประจำปีของสถานศึกษาให้สาธารณชนได้ทราบทั่วกัน	3.09	0.88	ปานกลาง	3.08	0.87	ปานกลาง
19. การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน	3.26	0.87	ปานกลาง	3.19	0.86	ปานกลาง
รวม	3.25	0.70	ปานกลาง	3.28	0.64	ปานกลาง

จากตาราง 4.18 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี ในโรงเรียนกีฬา ที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.25$) โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการจัดให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้น ($\mu = 3.71$)

ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการวัดผลและประเมินผล

โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.28$) โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการจัดให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้น ($\mu = 3.75$)

ตารางที่ 4.19

แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการประกันคุณภาพ ภายในและมาตรฐานการศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ด้านการประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน					
	ต่ำกว่า 5 ปี			5 ปีขึ้นไป		
	μ	σ	ระดับ	μ	σ	ระดับ
20. การจัดบุคลากรให้มีความรู้ความพร้อมในการดำเนินงานประกันคุณภาพของสถานศึกษา	3.12	0.87	ปานกลาง	3.12	0.82	ปานกลาง
21. การวางแผนงานการประกันคุณภาพในสถานศึกษา	3.23	0.73	ปานกลาง	3.23	0.86	ปานกลาง
22. การส่งเสริมให้มีระบบการประกันคุณภาพในสถานศึกษา	3.29	0.79	ปานกลาง	3.36	0.87	ปานกลาง
23. การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง	3.29	0.75	ปานกลาง	3.25	0.95	ปานกลาง
24. การเชิญวิทยากรมาอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง	3.12	1.01	ปานกลาง	3.09	0.94	ปานกลาง
รวม	3.20	0.75	ปานกลาง	3.21	0.83	ปานกลาง

จากตาราง 4.19 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี ในโรงเรียนกีฬา ที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.20$) โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการส่งเสริมให้มีระบบการประกันคุณภาพในสถานศึกษา และการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ($\mu = 3.29$)

ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.21$) โดยผู้บริหารและ

อาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการส่งเสริมให้มีระบบการประกันคุณภาพในสถานศึกษา ($\mu = 3.36$)

ตาราง 4.20

แสดงระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการนิเทศภายใน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ด้านการนิเทศภายใน	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน					
	ต่ำกว่า 5 ปี			5 ปีขึ้นไป		
	μ	σ	ระดับ	μ	ν	ระดับ
25. จัดให้มีการประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจในการนิเทศภายใน เพื่อปรับปรุงแก้ไขงานด้านวิชาการ	3.08	0.89	ปานกลาง	2.99	0.93	ปานกลาง
26. ให้ครูมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการนิเทศภายใน	3.16	0.91	ปานกลาง	2.98	0.89	ปานกลาง
27. จัดให้ครูมีโอกาสประชุมอภิปรายปัญหาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับงานวิชาการระหว่างครูด้วยกัน	3.13	1.01	ปานกลาง	2.92	0.92	ปานกลาง
28. การจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อใช้ในการจัดเตรียมการนิเทศภายใน	2.85	0.92	ปานกลาง	2.84	0.93	ปานกลาง
29. มีการสำรวจปัญหาและความต้องการการนิเทศภายใน	2.88	0.80	ปานกลาง	2.98	0.94	ปานกลาง
30. มีการจัดประชุมครูและผู้ปกครองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	3.68	0.90	มาก	3.52	1.08	มาก
31. ผู้ปกครองมีโอกาสได้ปรึกษาหารือกับครูเป็นระยะๆ เกี่ยวกับผลการเรียนและพฤติกรรมของนักเรียน	3.06	0.98	ปานกลาง	3.22	1.13	ปานกลาง
32. จัดให้มีการศึกษาดูงาน โรงเรียนตัวอย่างหรือโรงเรียนที่มีผลงานดีเด่น เพื่อให้ครูมีโอกาสนำความก้าวหน้าทางวิชาการมาปรับปรุงการเรียนการสอน	2.80	0.92	ปานกลาง	2.70	1.01	ปานกลาง
รวม	3.14	0.75	ปานกลาง	3.08	0.87	ปานกลาง

จากตาราง 4.20 พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการนิเทศภายใน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.14$) โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องมีการจัดประชุมครูและผู้ปกครองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ($\mu = 3.68$)

ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการนิเทศภายใน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.08$) โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องมีการจัดประชุมครูและผู้ปกครองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ($\mu = 3.52$)

ตอนที่ 5 ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา

ตาราง 4.21

แสดงปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา ในด้านการพัฒนาหลักสูตร

ปัญหา	จำนวน	ข้อเสนอแนะ	จำนวน
1. อาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนกีฬามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานน้อย	10	1. ควรมีการนิเทศเพื่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	12
2. การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาไม่เหมาะสมกับโรงเรียนกีฬา และไม่ชัดเจน	7	2. ผู้บริหารควรฝึกอบรมบุคลากรใหม่ที่ปฏิบัติงาน หรือให้บุคลากรเก่าที่มีความรู้	4
3. บุคลากรส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างชั่วคราวทำให้การพัฒนาหลักสูตรไม่ต่อเนื่อง	5	3. ทำการฝึกอบรม เพื่อให้การพัฒนาหลักสูตรต่อเนื่อง	6
4. ผู้บริหารไม่ค่อยให้ความสำคัญในการจัดการพัฒนาหลักสูตร	3	4. ผู้บริหารจึงควรพัฒนาหลักสูตรสาระเพิ่มเติมในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้	3

ตาราง 4.22

แสดงปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนกีฬาในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ปัญหา	จำนวน	ข้อเสนอแนะ	จำนวน
1. โรงเรียนกีฬายังขาดความพร้อมที่จะจัดการเรียนการสอนทางด้านวิชาการให้เต็มรูปแบบได้	11	1. โรงเรียนควรจัดทำแผนการเรียนรู้ โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมให้มากขึ้น ทั้งในเรื่องการปฏิบัติการจริงจากแหล่งเรียนรู้ และ	10
2. ขาดอุปกรณ์ อาคารสถานที่ และทรัพยากรบุคคล ทำให้กระบวนการเรียนรู้ไม่ต่อเนื่อง	8	เครือข่ายการเรียนรู้ ตลอดจนจัดการอบรมเกี่ยวกับการจัดทำสื่อการเรียนการสอน และส่งตัวแทนครูผู้สอนไปอบรม	
3. ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารจะดำเนินการ โดยไม่ให้ผู้ปกครอง ชุมชน ได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้	4	2. การให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้	8

ตาราง 4.23

แสดงปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนกีฬาในด้านการวัดผลและประเมินผล

ปัญหา	จำนวน	ข้อเสนอแนะ	จำนวน
1. การวัดผลและประเมินผลยังขาดมาตรฐาน	12	1. ควรจัดให้อาจารย์ผู้สอนมีพื้นฐานความรู้ทางสถิติในการวัดผล และประเมินผล	5
2. อาจารย์ผู้สอนยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล	7	2. ผู้บริหารจึงควรจัดให้มีการอบรมเพื่อให้อาจารย์ผู้สอนได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล	8

ตารางที่ 4.24

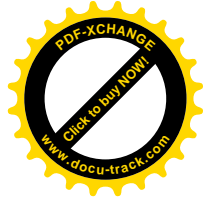
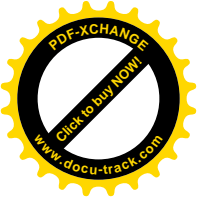
แสดงปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนกีฬาในด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

ปัญหา	จำนวน	ข้อเสนอแนะ	จำนวน
1. บุคลากรยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา	13	1. ควรจัดบุคลากรมาอบรมในเรื่องการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา เพื่อให้ครู – อาจารย์ ได้มีความรู้ความเข้าใจ	11
2. บุคลากรยังขาดความตระหนัก และให้ความสำคัญในเรื่องการประกันคุณภาพน้อย	7	2. หน่วยงานหลักต้องมีระบบในการตรวจสอบการประกันคุณภาพในของสถานศึกษาอย่างเข้มงวด ติกรอบให้โรงเรียนรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาต่อหน่วยงานต้นสังกัดอย่างจริงจัง และติดตามผลเป็นระยะ	5

ตารางที่ 4.25

แสดงปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนกีฬาในด้านการนิเทศภายใน

ปัญหา	จำนวน	ข้อเสนอแนะ	จำนวน
1. โรงเรียนไม่เห็นความสำคัญของการนิเทศภายใน	15	1. ควรจัดให้มีการศึกษาดูงานโรงเรียน ตัวอย่างหรือ โรงเรียนที่มีผลงานดีเด่น เพื่อให้ครูมีโอกาสนำความก้าวหน้าทางวิชาการมาปรับปรุงการเรียนการสอน	14
2. โรงเรียนขาดอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดเตรียมการนิเทศ	6	2. ควรจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อใช้ในการจัดเตรียมการนิเทศภายใน	6

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษากิจการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษากิจการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน (3) เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

การศึกษครั้งนี้ ประชากรที่ทำการศึกษาคือ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้าหมวด และ อาจารย์ผู้สอน ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปีการศึกษา 2549 จากโรงเรียนทั้งหมด 11 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ขอนแก่น นครสวรรค์ อ่างทอง ชลบุรี นครศรีธรรมราช อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ลำปาง ยะลา และตรัง รวมทั้งสิ้น 225 คน ด้วยการแจกแบบสอบถามให้กับผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้าหมวด และ อาจารย์ผู้สอน ในโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ด้วยการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ และได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 202 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 89.78 โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1

เป็นคำถามเลือกตอบความเป็นจริง เป็นเรื่องเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และตำแหน่งในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2

เป็นคำถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อ ด้านการวัดผล และประเมินผล ด้านการประกัน

คุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา และด้านการนิเทศภายใน ซึ่งเป็นแบบสอบถามประเภท ประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 อันดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามดังกล่าวส่งทางไปรษณีย์ตามโรงเรียน กิฬาทั้ง 11 โรงเรียน เพื่อขอความกรุณาผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ หัวหน้าหมวด และ อาจารย์ ผู้สอน ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ประมาณ 1 เดือน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science) ในการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาสังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและ นันทนาการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการศึกษา พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจเป็น เพศหญิง และเพศชาย ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกัน มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป และมี ประสบการณ์ 5 ปีลงมา โดยเป็นอาจารย์ผู้สอน คิดเป็นร้อยละ 75.74 และร้อยละ 24.26 เป็น ผู้บริหาร

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 5 ด้าน โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นสูงที่สุดในด้านการวัดผล และประเมินผล และมีความคิดเห็นต่ำที่สุดในด้านการนิเทศภายใน

เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้บริหารและ อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการวางแผนจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา และการ นำหลักสูตรไปปฏิบัติให้เกิดผลในห้องเรียน โดยเลือกใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย สอดคล้องกับธรรมชาติของสาระการเรียนรู้และเหมาะสมกับผู้เรียน และมีความคิดเห็นต่ำที่สุดใน เรื่องการนิเทศเพื่อพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้านเวลา สาระการเรียนรู้และผู้เรียน และมีความคิดเห็นต่ำที่สุดในเรื่องการให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้

ด้านการวัดผล และประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการจัดให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้น และมีความคิดเห็นต่ำที่สุดในเรื่องการจัดให้ครูมีพื้นฐานความรู้ทางสถิติในการวัดผล และประเมินผล

ด้านการประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องส่งเสริมให้มีระบบการประกันคุณภาพในสถานศึกษา และมีความคิดเห็นต่ำที่สุดในเรื่องการเชิญวิทยากรมาอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ด้านนิเทศภายใน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องมีการจัดประชุมครูและผู้ปกครองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และมีความคิดเห็นต่ำที่สุดในเรื่องจัดให้มีการศึกษาดูงาน โรงเรียนตัวอย่างหรือโรงเรียนที่มีผลงานดีเด่น เพื่อให้ครูมีโอกาสนำความก้าวหน้าทางวิชาการมาปรับปรุงการเรียนการสอน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา จำแนกตามตำแหน่งในการปฏิบัติงาน

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า

ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความคิดเห็นสูงที่สุดในด้านการวัดผล และประเมินผล

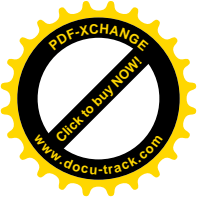
อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความคิดเห็นสูงที่สุดในด้านการวัดผล และประเมินผล

จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก แต่อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า

ผู้บริหารใน โรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการวางแผนจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา การจัดทำ

หลักสูตรสถานศึกษาสอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และสังคม และการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจ เพื่อสามารถนำความรู้ไปใช้จัดทำ สาระของหลักสูตรสถานศึกษา

อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนกีฬาด้านการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการนำ หลักสูตรไปปฏิบัติให้เกิดผลในห้องเรียน โดยเลือกใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายสอดคล้อง กับธรรมชาติของสาระการเรียนรู้และเหมาะสมกับผู้เรียน และการวางแผนจัดทำสาระหลักสูตร สถานศึกษา

จะเห็นได้ว่า ผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่า

ผู้บริหารใน โรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนได้พัฒนาการจัดการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง

อาจารย์ผู้สอนใน โรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนกีฬาด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมิ ด้มีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้าน เวลา สาระการเรียนรู้และผู้เรียน

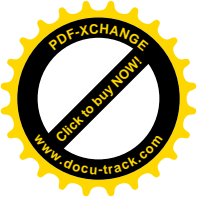
จะเห็นได้ว่า ผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า

ผู้บริหารใน โรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้บริหารมี ด้มีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการจัดให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้น

อาจารย์ผู้สอนใน โรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนกีฬาด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความ ด้มีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการจัดให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้น

จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมาก แต่ อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา พบว่า

ผู้บริหารในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการส่งเสริมให้มีระบบการประกันคุณภาพในสถานศึกษา

จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาอยู่ในระดับมาก แต่อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการนิเทศภายใน พบว่า

ผู้บริหารในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการนิเทศภายใน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้บริหารมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องมีการจัดประชุมครูและผู้ปกครองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการนิเทศภายใน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องมีการจัดประชุมครูและผู้ปกครองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการนิเทศภายในอยู่ในระดับมาก แต่อาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการนิเทศภายในอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า

ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงที่สุดในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นสูงที่สุดในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการวัดผล และประเมินผล

จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี และปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า

ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจ เพื่อสามารถนำความรู้ไปใช้จัดทำสาระของหลักสูตรสถานศึกษา

ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการวางแผนจัดทำสาระหลักสูตรสถานศึกษา และการนำหลักสูตรไปปฏิบัติให้เกิดผลในห้องเรียน โดยเลือกใช้กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายสอดคล้องกับธรรมชาติของสาระการเรียนรู้และเหมาะสมกับผู้เรียน

จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี และปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ พบว่า

ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้ยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้านเวลา สาระการเรียนรู้และผู้เรียน

ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป

มีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้ยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้านเวลา สารการเรียนรู้และผู้เรียน

จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี และปฏิบัติงาน 5 ปี มีความคิดเห็นต่อการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่า

ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการจัดการให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้น

ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการจัดการให้มีการประเมินผลการเรียนทุกช่วงชั้น

จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมาก แต่ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา พบว่า

ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการส่งเสริมให้มีระบบการประกันคุณภาพในสถานศึกษา และการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นสูงที่สุดในเรื่องการส่งเสริมให้มีระบบการประกันคุณภาพในสถานศึกษา

จะเห็นได้ว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นต่อการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาอยู่ในระดับมาก แต่ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่

ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการนิเทศภายใน พบว่า

ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการนิเทศภายใน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นสูงสุดในเรื่องมีการจัดประชุมครูและผู้ปกครองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป ในโรงเรียนกีฬาที่ทำการสำรวจส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬาในด้านการนิเทศภายใน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนที่ปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นสูงสุดในเรื่องมีการจัดประชุมครูและผู้ปกครองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ตอนที่ 5 ประมวลปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา

จากข้อเสนอแนะของผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน พบว่า

ด้านการพัฒนาหลักสูตร

อาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนกีฬามีความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานน้อย ทำให้การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาไม่เหมาะสมกับโรงเรียนกีฬา และไม่ชัดเจน บุคลากรส่วนใหญ่เป็นลูกจ้างชั่วคราวทำให้การพัฒนาหลักสูตรไม่ต่อเนื่อง ผู้บริหารไม่ค่อยให้ความสำคัญในการจัดการพัฒนาหลักสูตร ดังนั้นผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนจึงควรพัฒนาหลักสูตรในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการเจาะลึกเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และมีการเพิ่มหลักสูตรท้องถิ่นขึ้น เช่น กีฬาพื้นบ้าน หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น

ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

โรงเรียนกีฬายังขาดความพร้อมที่จะจัดการเรียนการสอนทางด้านวิชาการให้เต็มรูปแบบได้ เนื่องจากยังขาดอุปกรณ์ อาคารสถานที่ และทรัพยากรบุคคล เพราะมีการหมุนเวียนเข้า-ออกตลอดเวลา ทำให้กระบวนการเรียนรู้ไม่ต่อเนื่อง อีกทั้งทางโรงเรียนควรจัดทำแผนการเรียนรู้ โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมให้มากขึ้น ทั้งในเรื่องการปฏิบัติการจริงจากแหล่งเรียนรู้ และเครือข่ายการเรียนรู้ ตลอดจนจัดการอบรมเกี่ยวกับการจัดทำสื่อการเรียนการสอน และส่งตัวแทนอาจารย์ผู้สอนไปอบรม

ด้านการวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลยังขาดมาตรฐาน และอาจารย์ผู้สอนยังมีความเข้าใจน้อย ดังนั้นทางผู้บริหารจึงควรจัดให้มีการอบรม เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล

ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

บุคลากรยังขาดความตระหนัก และให้ความสำคัญในเรื่องการประกันคุณภาพน้อย เนื่องจากยังขาดความเข้าใจ ดังนั้นจึงควรจัดบุคลากรมาอบรมในเรื่องการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนได้มีความรู้ความเข้าใจ อีกทั้งหน่วยงานหลักต้องมีระบบในการตรวจสอบการประกันคุณภาพในของสถานศึกษาอย่างเข้มงวด ตีกรอบให้โรงเรียนรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาต่อหน่วยงานต้นสังกัดอย่างจริงจัง และติดตามผลเป็นระยะ

ด้านการนิเทศภายใน

โรงเรียนไม่เห็นความสำคัญของการนิเทศภายใน จึงทำให้การนิเทศติดตามการทำงานค่อนข้างน้อย ดังนั้นทางโรงเรียนจึงควรจัดให้มีการศึกษาดูงานจากโรงเรียนตัวอย่าง เพื่อให้ครูผู้สอนมีโอกาสนำความรู้มาปรับปรุงการเรียนการสอน

5.2 การอภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญที่พบมาอภิปรายดังต่อไปนี้

จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้อำนวยการ /ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าหมวด และอาจารย์ผู้สอน ของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการศึกษาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมนา ระบบ (2542) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงาน สภาสถาบันราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าโรงเรียนกีฬาเป็นสถานศึกษาที่มุ่งจัดการศึกษาให้นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา ได้ฝึกหัดหรือพัฒนาทักษะด้านการกีฬาให้มีความชำนาญ ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนานักกีฬาให้มีความสามารถเต็มตามศักยภาพ พัฒนาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพ ซึ่งถือเป็นหัวใจของสถานศึกษา เพราะหากโรงเรียนใดมีนักเรียนที่มีความสามารถทางกีฬาส่ง และสามารถ

เป็นตัวแทนของประเทศเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติได้ จะเป็นที่เชิดหน้าชูตาของ ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน โรงเรียนจะได้รับ ความสนใจ ความศรัทธาจากประชาชน ผู้ปกครอง นักเรียนสนใจที่จะส่งบุตรหลานเข้าศึกษา จากที่กล่าวข้างต้นถือเป็นสาเหตุที่ทำให้ทาง โรงเรียนกีฬา มีการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น

แต่เมื่อพิจารณาความคิดเห็นของผู้บริหาร พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน วิชาการอยู่ในระดับมาก แต่อาจารย์ผู้สอน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับ ปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ระวีวรรณ มาสมพงษ์ (2545) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติ การบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุดของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวด วิชา และอาจารย์ผู้สอน โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน และหัวหน้าหมวดวิชา มีทัศนคติต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ส่วน อาจารย์ผู้สอนมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารโรงเรียน กับ อาจารย์ผู้สอน มีบทบาทและหน้าที่แตกต่างกัน โดยผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทในการเป็นผู้บริหาร ซึ่งจะต้องมีบทบาทหน้าที่หลักอย่างน้อย 4 ประการคือ การวางแผน การจัดองค์การ การนำและ การควบคุม ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้ ผู้บริหารต้องเป็นผู้รับผิดชอบให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่าง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เหตุนี้ ผู้บริหารย่อมต้องมีวิสัยทัศน์อันกว้างไกล มีความรู้ความ เข้าใจในระบบของงานจึงมองในภาพรวมมากกว่าจะแยกเป็นแต่ละส่วน เนื่องจากงานแต่ละด้านมี ความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน และต่างก็จะส่งผลกระทบต่อกันด้วย ดังนั้นเพื่อให้บรรลุผลตาม จุดมุ่งหมายในการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุดจึงมีความเห็นว่าการ ปฏิบัติหรือบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก ส่วนอาจารย์ผู้สอนมีบทบาทหน้าที่เป็นผู้สอนอย่าง เดียว ก็ย่อมจะมองเห็นงานในความรับผิดชอบของตนเองสำคัญมากที่สุด ดังนั้น จึงมีความคิดเห็น ว่าควรพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬา เพื่อพัฒนาอัจฉริยภาพของ นักเรียนให้ถึงขีดสูงสุดมากกว่าการเน้นงานวิชาการ

เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นสูงที่สุดในด้าน การวัดผล และประเมินผล ที่เป็นเช่นนี้เพราะการวัดผล และการประเมินผลเกี่ยวข้องกับทุกๆฝ่าย ตั้งแต่ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครอง ตลอดจนนักเรียน เพราะหากครูไม่มีความรู้ ความเข้าใจ ในเรื่องการวัดผล และประเมินผล เมื่อรายงานผลการประเมินให้แก่ผู้ปกครองทราบ อาจทำผลการ ประเมินเกิดความผิดพลาด ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อตัวนักเรียนโดยตรง และอาจกระทบต่อตำแหน่งหน้าที่ ได้ ซึ่งอาจเป็นเหตุผลที่ทำให้การบริหารงานวิชาการด้านการวัดผล และ ประเมินผล อยู่ในระดับ มากที่สุด และหากทางโรงเรียนต้องการต้องการยกระดับคุณภาพทางการศึกษาให้ทัดเทียมกับ โรงเรียนกรมสามัญ ทางผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนจะต้องประสานงานในด้านการวัดผล และ

ประเมินผลการเรียน โดยทาง โรงเรียนกีฬาทุกจังหวัดควรจัดทำแบบทดสอบมาตรฐาน เพื่อใช้ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนร่วมกันก็จะทำให้การวัดผลประเมินผลการเรียนมีคุณภาพ เพราะข้อสอบที่ได้มาตรฐานนั้น จะมีความเที่ยงตรง มีความเชื่อมั่นที่เชื่อถือได้ เป็นประโยชน์ในด้านการให้คะแนนอย่างยุติธรรม และเป็นการพัฒนาคุณภาพโรงเรียนกีฬาให้เป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป

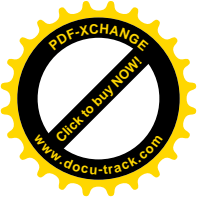
ส่วนการบริหารงานด้านนิเทศภายในนั้น ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นต่ำที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ทางผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศไม่เห็นความสำคัญของการนิเทศ ไม่ค่อยจัดให้มีการศึกษาดูงานจากโรงเรียนตัวอย่าง เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนมีโอกาสนำความรู้มาปรับปรุงการเรียนการสอน การจัดสรรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อใช้ในการจัดเตรียมการนิเทศภายในน้อย และไม่ค่อยจัดให้มีการประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจในการนิเทศภายในเพื่อปรับปรุงแก้ไขงานด้านวิชาการ ซึ่งสาเหตุดังกล่าวอาจทำให้ ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านนิเทศภายในอยู่ในระดับต่ำที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

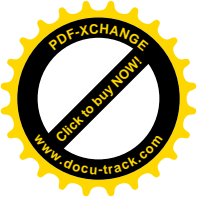
1. ควรมีการจัดประชุมชี้แจงให้ อาจารย์ผู้สอน ทราบถึงระบบของการบริหารงานวิชาการหรือจัดให้มีการอบรมสัมมนาเพิ่มพูนความรู้ และวิสัยทัศน์ให้กับ อาจารย์ผู้สอน เพื่อให้ อาจารย์ผู้สอน ได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการดียิ่งขึ้น
2. ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ อาจารย์ผู้สอน ได้ทราบถึงนโยบายในการบริหารหรือแนวความคิดด้านการบริหารงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อลดช่องว่างด้านความคิด หรือมุมมองด้านการบริหารงานวิชาการ ระหว่างผู้บริหารและ อาจารย์ผู้สอน
3. ควรจัดให้มีการศึกษาดูงานโรงเรียนตัวอย่าง โรงเรียนที่มีผลงานดีเด่น โรงเรียนกีฬาอื่นๆ คณะพลศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างๆ เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนมีโอกาสนำความก้าวหน้าทางวิชาการมาปรับปรุงการเรียนการสอน
4. ควรมีการวางแผนให้อาจารย์ผู้สอนทุกคนสามารถแนะแนวผู้เรียนได้ทั้ง ด้านการศึกษา อาชีพและปัญหาอื่น ๆ เป็นต้น
5. ควรให้ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้ โดยเชิญมาสอน เชิญเป็นวิทยากรในเรื่องที่ถนัด เช่น กีฬาพื้นบ้าน การละเล่นพื้นบ้าน เป็นต้น

6. ควรจัดอบรมให้อาจารย์ผู้สอนมีพื้นฐานความรู้ทางสถิติในการวัดผล และประเมินผล
7. ควรเชิญวิทยากรมาอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้อง
8. ควรให้อาจารย์ผู้สอนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของการนิเทศภายใน
9. ควรส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้แก่อาจารย์ผู้สอน
10. ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนควรพัฒนาหลักสูตรในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้โดยเจาะลึกเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และมีการเพิ่มหลักสูตรท้องถิ่นขึ้น เช่น กีฬาพื้นบ้าน การละเล่นพื้นบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่น
11. ผู้บริหารทั้งผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ และหัวหน้าหมวดวิชาควรให้ความสำคัญกับการนิเทศภายใน และทำการนิเทศภายในให้มากขึ้น

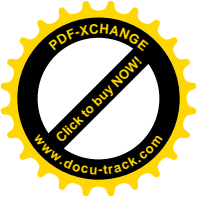
5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาวิจัยความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ปกครองที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2. ควรทำการศึกษาวิจัยสภาพความเป็นจริง และความคาดหวังของอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนกีฬา
3. ควรทำการศึกษาวิจัยการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกีฬา สังกัดสำนักพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในเรื่องอื่นๆ ทั้งในด้านปัญหาหรืออุปสรรคต่างๆ การประสานงานกัน การประชาสัมพันธ์ การให้ความร่วมมือของอาจารย์ผู้สอน ชุมชน เช่น ด้านวัสดุอุปกรณ์ การศึกษา ฯลฯ

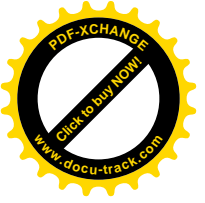

บรรณานุกรม

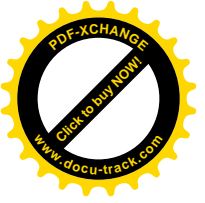
- กรมวิชาการ. (2542). การพัฒนารายวิชาสังคมศึกษาให้สอดคล้องกับท้องถิ่น ในหลักสูตร
มัธยมศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2543). แนวทางการบริหารโรงเรียนปฏิรูปการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ. (2533). หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533).
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2525). หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521.
(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมสามัญศึกษา. (2540). เกณฑ์มาตรฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ. 2539. กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว
- กรมสามัญ. (2532). ขอบข่ายและหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา.
กรุงเทพมหานคร: การศาสนา.
- กิติมา ปรีดีดิถ. (2532). การบริหารและการนิเทศการศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร:
อักษรพิพัฒน์.
- ชวาล แพรัตกุล, ดร.. (2535). เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2540). การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- เฉลิมชัย อิ่มมาก. (2539). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา
ในเขตการศึกษา 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ผกายวรรณ วาทรอยรัมย์. (2540). สภาวะการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาใน
จังหวัดลำปาง. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2539). สถิติวิจัย 1. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด พีเอ็น การพิมพ์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: สหมิตรออฟเซต.
- พนัส หันนาคินทร์. (2524). หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

- ระวีวรรณ มาสมพงษ์ (2545). *ทักษะการบริหารงานวิชาการในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุดของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และครู/อาจารย์ โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.*
- วินัย เกิดทอง. (2541). *บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 6. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- วิโรจน์ สารรัตนะ. (2542). *การบริหารโรงเรียนแบบกระจายอำนาจ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ์.*
- วิวัฒน์ สุวรรณอภิชน. (2546). *การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนมัธยมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยขอนแก่น. สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (ม.ป.ป.) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานปฏิรูปการศึกษา พ.ศ. 2542. ม.ป.ท.*
- สุจิตตรา ศุภพงษ์ (2539). *การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- สุมนา ระบบ (2542). *การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงาน สถาบันราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง.*
- อภินันท์ นาเลาะห์. (2545). *สภาพ ปัญหา และความต้องการในการบริหารงานวิชาการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สถาบันราชภัฏเลย.*
- Cox, K. and Clark, D. (1998). *The use of formative quizzes for deep learning. Computers and Education.*
- Craik, F. & Lockhart, R. (1972). *Levels of processing: A framework for memory research. Journal of Verbal Learning & Verbal Behavior, 11, 671-684.*
- Desautel, Rodney A. (1978). *Administration role perception of North Dogota elementary-school principals as related to selected dimension of administrative function. Dissertation Abstracts International 39 (October).*

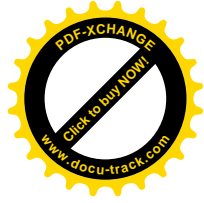
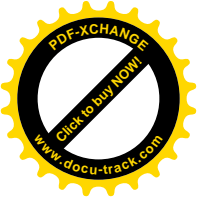

- Dewey, J. (1963). *Experience and Education*. New York: Collier Books.
- Henderson. (1996X). *Searching for tree boas high, low and in-between*. Lore 46(1).
- Marsh, C.J. (1997). *Perspectives: Key Concepts for Understanding Curriculum*. London: Falmer Press.
- McCathy. Water M. (1971). *The role of the secondary school principal in New Jersey*. Dissertation Abstracts International 32,2 (August):705-A.
- Miller, Van. (1965). *The Public Administration of American School Systems*. New York : The Mcmillan Co.
- Minudin, Otman Bin. (1987). *The Role of secondary school principal as perceived by secondary school principals in Sabah, Malaysia*. Dissertation Abstracts International 47,7 (January): 2403-A.
- Taba, H. (1962). *Curriculum Development: Theory and practice*. New York: Harcourt Brace and World.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาววาสนา วินาโท
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ.2523
วุฒิการศึกษา	ชั้นประถมศึกษาจาก โรงเรียนวัดลาดหญ้าวิทยา ชั้นมัธยมตอนต้นจาก โรงเรียนลาดหญ้าพิทยาคม ชั้นมัธยมตอนปลายจาก โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี ปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะพลศึกษา เอกพลศึกษา ปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย คณะศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต เอกบริหารการศึกษา
ผลงานด้านกีฬา	
พ.ศ. 2539	แข่งขันกีฬาสีอ็อกเลย์ ที่จังหวัดสุพรรณบุรี ได้เหรียญทองจาก วิ่งข้ามรั้ว 100ม. เหรียญเงินจากวิ่ง 1,500 ม. แข่งขันกีฬานักเรียนอาเซียน ณ ประเทศอินโดนีเซีย ได้เหรียญ เงินจากวิ่งข้ามรั้ว 100 ม. ได้เหรียญทองแดงจากวิ่งข้ามรั้ว 400 ม.
พ.ศ.2540	แข่งขันกีฬานักเรียนอาเซียน ณ ประเทศมาเลเซีย ได้ 2 เหรียญ ทองจากวิ่งข้ามรั้ว 100 ม. กระโดดสูง และได้รับโล่ไมโลวอส์ นักกีฬายอดเยี่ยม
พ.ศ.2541	แข่งขันกีฬาเยาวชนชิงแชมป์เอเชีย ณ ประเทศไทย ณ ประเทศไทย ได้ 1 เหรียญเงินจากสัตตกรีฑา แข่งขันกีฬาซีเกมส์ ณ ประเทศอินโดนีเซีย ได้ที่ 4 จากสัตตกรีฑา แข่งขันกีฬาชิงแชมป์เอเชีย ณ ประเทศญี่ปุ่นได้ที่ 7 จากสัตตกรีฑา แข่งขันกีฬา ASIAN GAMES 13 ณ ประเทศไทย ได้ที่ 4 จาก สัตตกรีฑา แข่งขันกีฬาโอเพ่น ณ ประเทศฮ่องกง ได้ 1 เหรียญทอง แข่งขันกีฬาซีเกมส์ ณ ประเทศบรูไน ได้ 1 เหรียญทอง

แข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ใต้ 2
เหรียญทอง

พ.ศ. 2544

แข่งขันกีฬาโอเพ่น ณ ประเทศสิงคโปร์ได้ 1 เหรียญทอง จาก วิ่ง
ข้ามรั้ว 1 เหรียญเงินจากวิ่งผลัด 4 × 400 ม. 1 เหรียญทองแดง
จากวิ่ง 400 ม

แข่งขันกีฬาซีเกมส์ ณ ประเทศ มาเลเซีย ได้ 3 เหรียญทอง จาก วิ่ง
ข้ามรั้ว 400 ม. วิ่ง 400 ม. วิ่งผลัด 4×400 ม.

แข่งขัน ณ ประเทศ TIALIA เมือง CUNEO วิ่ง 400 ม. ใต้ที่ 2
แข่งขัน ณ ประเทศ TIALIA เมือง AVELLINO วิ่งข้ามรั้ว 400 ม.
ใต้ที่ 2

แข่งขันกีฬาโอเพ่น ณ ประเทศสิงคโปร์ได้ 2 เหรียญทอง จากวิ่ง
ข้ามรั้ว 400 ม.

แข่งขันกีฬา ASIAN GAMES BUSAN 2002 ณ ประเทศเกาหลี
วิ่งข้ามรั้ว 400 ม. ใต้ที่ 4 วิ่งผลัด 4x400 ม. ใต้ที่ 5

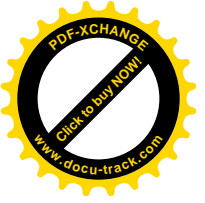
พ.ศ.2546

แข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยโลก ณ ประเทศเกาหลี แดกู วิ่งข้ามรั้ว
400 ม.

แข่งขันกีฬาชิงแชมป์เอเชีย ณ ประเทศ PHILIPPINES 2003 วิ่ง
ข้ามรั้ว 400 ม. ใต้ที่ 3

แข่งขันกีฬา TWO CONTINENTS-ONESPIRIT AFRO-ASIAN
HYDERABAD INDIA วิ่ง 400 ม. ใต้ที่ 3 วิ่งข้ามรั้ว 400 ม. ใต้ที่ 3
วิ่งผลัด 4×400 ม. ใต้ที่ 5

แข่งขันกีฬาซีเกมส์ ณ ประเทศเวียดนาม HANOI วิ่งข้ามรั้ว 400 ม.
ใต้ที่ 2 วิ่งผลัด 4×400 ม. ใต้ที่ 3

พ.ศ. 2548

1 เหรียญทอง จากวิ่งข้ามรั้ว 100 ม. กีฬามหาวิทยาลัย
จังหวัดนครราชสีมา

1 เหรียญทอง จากวิ่งข้ามรั้ว 400 ม. 2 เหรียญทองแดง จากวิ่ง
ข้ามรั้ว 100 และ 400 ม. กีฬาชิงแชมป์ประเทศไทยนานาชาติ
ที่ 5 จากวิ่งข้ามรั้ว 400 ม. กีฬา 2005 ASIAN GRAND PRIX
SERIES จังหวัดสงขลา

แข่งขันกีฬา WORLD UNIVERSITY IZMIR IN TURKEY
วิ่งข้ามรั้ว 400 และ วิ่งผลัด 4 X 400 เมตร

ที่ 2 จากวิ่งผลัด 4 x 400 เมตร กีฬา ASIAN INDOOR GAMES
BANGKOK 2005 ครั้งที่ 1

1 เหรียญทอง จากวิ่งข้ามรั้ว 400 ม. 1 เหรียญเงิน จาก วิ่งผลัด
4 x 400 ม. กีฬาซีเกมส์ ณ ประเทศฟิลิปปินส์ 2005

พ.ศ. 2549

3 เหรียญทอง จากวิ่งข้ามรั้ว 100 ม. , 400 ม. และสัตตกรีฑา
กีฬามหาวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม "ศาลายาเกมส์"

3 เหรียญทอง จากวิ่งข้ามรั้ว 100 ม. , 400 ม. สัตตกรีฑา
และ 1 เหรียญทองจากกระโดดสูง กีฬาชิงแชมป์ประเทศไทย
นานาชาติ ครั้งที่ 52

1 เหรียญทอง จากวิ่งข้ามรั้ว 400 ม. กีฬาที่ ประเทศจีน
ที่ 4 จากวิ่งข้ามรั้ว 400 ม. กีฬา ASIAN GAMES DOHA 2006
15th